

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကျ၊ သယမ္ဘုမြတ်စွာ၊
 စောသတ္တဘူ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရာ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိထိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး
 ထိ၊ မျှည့်မွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အချွင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ဂှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿိယ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ပါဌဇုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

စတုတ္ထနိပါတ်

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမသုဒ္ဓိဝ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိရုကတ်တော် စာသုဒ္ဓိဝ်တိုက်၊

၁၂၀၀-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ။

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကု၊ သယမ္ဘူမြတ်စွာ၊
 စောသတ္တဂါ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူစေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိထိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး၊
 ထီးမျှညီမွေထေ့၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ဂှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿယ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ပါဌဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဒုကာနိပါတ်
 စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၈-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊

ပါဠိတော်-ခုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁-ဒဋ္ဌဝဂ်။		
၁	ရာဇောဝါဒဇာတ်	၁
၂	ထိင်္ဂါလဇာတ်	၂
၃	သုကရဇာတ်	၂
၄	ဥရဂဇာတ်	၂
၅	ဘဂ္ဂဇာတ်	၃
၆	အထိနုစိတ္တဇာတ်	၃
၇	ဂုဏပူဇော်ဇာတ်	၄
၈	သုဟဒ္ဓဇာတ်	၅
၉	မောရဇာတ်	၅
၁၀	ဝိနိလကဇာတ်	၇
၂-သန္တဝဂ်။		
၁၁	ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတ်	၈
၁၂	သန္တဝဇာတ်	၉
၁၃	သုထိမဇာတ်	၉
၁၄	ဂိဇ္ဈဇာတ်	၁၀
၁၅	နက္ခလဇာတ်	၁၀
၁၆	ဥပသာဠကဇာတ်	၁၁
၁၇	သမိဒ္ဓိဇာတ်	၁၁
၁၈	သကုဏဂ္ဂိဇာတ်	၁၂
၁၉	အရကဇာတ်	၁၂
၂၀	ကကဏ္ဍကဇာတ်	၁၃
၃-ကထျာဏဝဂ်။		
၂၁	ကထျာဏဝဋ္ဌဇာတ်	၁၄
၂၂	ဒဒ္ဓရဇာတ်	၁၄
၂၃	မက္ကဋ္ဌဇာတ်	၁၅
၂၄	ဒုတိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်	၁၅
၂၅	အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်	၁၅

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၆-ဒဋ္ဌဝဂ်။		
၅၁	ဗန္ဓနာဂါရဇာတ်	၂၆
၅၂	ကေလိသီလဇာတ်	၃၀
၅၃	ခန္ဓဇာတ်	၃၀
၅၄	ပီရကဇာတ်	၃၂
၅၅	ဂင်္ဂေယျဇာတ်	၃၂
၅၆	ကုရုဂ်မိဂဇာတ်	၃၃
၅၇	အဿကဇာတ်	၃၃
၅၈	သံသုမာရဇာတ်	၃၄
၅၉	ကုက္ကုဇုဇာတ်	၃၄
၆၀	ကန္ဓလကဇာတ်	၃၄
၇-ဗိရုဏထမ္ပဝဂ်။		
၆၁	သောမဒတ္တဇာတ်	၃၅
၆၂	ဥဒ္ဓိဋ္ဌတတ္တဇာတ်	၃၅
၆၃	ကုရုဇာတ်	၃၆
၆၄	ပုဏ္ဏနဒီဇာတ်	၃၆
၆၅	ကတ္ထပဇာတ်	၃၇
၆၆	မန္တဇာတ်	၃၇
၆၇	သေဂ္ဂဇာတ်	၃၈
၆၈	ကုဇုဂါဏီဇာတ်	၃၈
၆၉	ဂရဟိတဇာတ်	၃၉
၇၀	ဓမ္မဓဇာတ်	၃၉
၈-ကာဿဝဝဂ်။		
၇၁	ကာဿဝဇာတ်	၄၀
၇၂	စူဠနိဗ္ဗာဏဇာတ်	၄၀
၇၃	ပုဗ္ဗဘတ္တဇာတ်	၄၁
၇၄	ကုပ္ပိလဇာတ်	၄၁
၇၅	ခန္တိဝဏ္ဏဇာတ်	၄၂

စဉ်အရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၇၆	ကောသိယဇာတ်	၄၂
၇၇	ဂုဏပါဏဇာတ်	၄၃
၇၈	ကာမနိတဇာတ်	၄၃
၇၉	ပလာယိတဇာတ်	၄၄
၈၀	ဒုတိယပလာယိတဇာတ်	၄၆
၉-ပါဟနဝဂ်။		
၈၁	ဥပါဟနဇာတ်	၄၆
၈၂	ဝိဏဂုဏဇာတ်	၄၇
၈၃	ဝိကဏ္ဍကဇာတ်	၄၇
၈၄	အသိတာဘူဇာတ်	၄၈
၈၅	ဝတ္ထုနဇာတ်	၄၈
၈၆	ဗကဇာတ်	၄၈
၈၇	သာကေတဇာတ်	၄၉
၈၈	ဧကပဒဇာတ်	၄၉
၈၉	ဟရိတမဏ္ဍုကဇာတ်	၅၀
၉၀	မဟာပိင်္ဂလဇာတ်	၅၀
၁၀-သိင်္ဂါလဝဂ်။		
၉၁	သဗ္ဗဒါဠိဇာတ်	၅၁
၉၂	သုနဇာတ်	၅၂
၉၃	ဂုတ္တိလဇာတ်	၅၂
၉၄	ဝိဂတိစ္ဆဇာတ်	၅၂
၉၅	မူလပရိယာယဇာတ်	၅၃
၉၆	ဗာလောဝါဒဇာတ်	၅၄
၉၇	ပါဒ္ဒလိဇာတ်	၅၄
၉၈	ကိသုကောပမဇာတ်	၅၄
၉၉	သဿကဇာတ်	၅၅
၁၀၀	ကပိဇာတ်	၅၅

ပါဠိတော်ပါဠိတော်နိဿယ။

၂-ဒုကနိပါတ်။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဗဒ္ဓဝဂ်။

သဗ္ဗသာရထိ၊ အဆွေခုထားထိန်း၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဗလ္လိကော၊ ဗလ္လိက
မင်းသည်၊ ဗဒ္ဓဿ၊ ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်သောသူ၏၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊ ဗဒ္ဓံ၊
ကြမ်းကြုတ်သောဒဏ်ကို၊ ဝိပတိ၊ တင်၏၊ ခုနု၊ နူးညံ့သောသူကို၊ ခုနုနာ၊ နူး
ညံ့သဖြင့်၊ ဇေတိ၊ အောင်၏၊ သာရန္တိ၊ ကောင်းသောသူကိုလည်း၊ သာရနာ၊
ကောင်းသဖြင့်၊ ဇေတိ၊ အောင်၏၊ အသာရန္တိ၊ မကောင်းသော သူကိုလည်း၊
အသာရနာ၊ မကောင်းသဖြင့်၊ ဇေတိ၊ အောင်၏၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ အယံ
ရာဇာ၊ ဤငါတို့သခင်အရှင်ဗလ္လိကမင်းသည်၊ ဧတောဒိသော၊ ဤသို့သဘော
ရှိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥယျာဟိ၊ ဝဲလေလော၊ သဗ္ဗသာရထိ၊
အဆွေခုထားထိန်း၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီး၊ သေဌ်နင်း
အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်တတ်သောသူကို၊ အက္ကောဓေ
န၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဇိန၊ အောင်၏၊ အသာရံ၊ မကောင်းသောသူကို၊ သာရနာ၊
ကောင်းသဖြင့်၊ ဇိန၊ အောင်၏၊ ကဒရိယံ၊ စဉ်းလဲသောသူကို၊ ဒါနေန၊ ပေး
ကမ်းသဖြင့်၊ ဇိန၊ အောင်၏၊ အလိကဝါဒိနံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘောက်ပြန်ချွတ်
ယွင်းဆိုလေ့ရှိသောသူကို၊ သဂ္ဂေနံ၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်၊ ဇိန၊ အောင်၏
သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ အယံရာဇာ၊ ဤငါတို့သခင် အရှင်မင်းမြတ်သည်၊
ဧတောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥယျာဟိ၊ ရှောင်
လွှဲလေလော၊ ရာဇောဝါဒဇာတံ၊ ရာဇောဝါဒ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မုခေခံတွင်း၌၊ အဇ္ဈောဟင်္ဂံ၊ ထားအပ်သော၊ ဥဏှံ၊ ပူသောအာဟာရ
 သည်၊ မုခေခံတွင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ တပ္ပတိဇ္ဈဝ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ တ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာနိအသမေက္ခိတ၊ ကမ္မာနိ၊ အကြင်မဆင်ခြင် မူ၍ပြုအပ်
 ကုန်သောအမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သာနိကမ္မာနိ၊ ထိုမဆင်ခြင်မူ၍ပြု
 ကုန်သောအမှုတို့သည်၊ တုဂိတာဘိနိပါတိနံ၊ ယျှင်မြန်စွာပြုထေ့ရှိသော၊ အသ
 မေက္ခိတကမ္မန္တံ၊ မဆင်မခြင်ရှက်ဆောင်တတ်သောအမှုရှင်ကို၊ တပ္ပေန္တိ၊
 လောင်စေတတ်ကုန်၏၊ ဥပါသက၊ ဒါယက၊ သီဟောစ၊ သားအမျိုးကို
 အပိုးရခြင်း ခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း၊ သီဟနာဒေန၊ မိုးကြိုးသံနှင့်တူသော
 ခြင်္သေ့သံဖြင့်၊ ဓဒ္ဒရံ၊ ငွေတောင်ကို၊ အဘိနာဒယိ၊ ဝဲတင်သံတစ်တည်းရှိ
 သည်ကိုပြု၏၊ ဓဒ္ဒရေ၊ ပတ်ဂျှနှင့်ရောသောငွေတောင်ထိပ်၌၊ ဝသံဝသန္တော၊ နေ
 သော၊ သိင်္ဂါထော၊ မြေခွေးသည်၊ သီဟသ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ နိဋ္ဌောသံ၊ ပြင်း
 ထံစွာသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘီတော၊ သေတေးဖြင့်ကြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ သန္တာသံ၊ နှလုံးတုံနှံ့ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒါ၊ ရောက်၏၊ ဘီတေန၊
 အလွန်ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏၊ ဟဒယဉ္စ၊ နှလုံးသည်
 လည်း၊ ဓဒ္ဒယိ၊ ကွဲထေ၏၊ သိင်္ဂါယဇာတကံ၊ သိင်္ဂါယဇာတသည်၊ နိဋ္ဌ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သမ္မ၊ အချင်းခြင်္သေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေ ထေးချောင်းရှိ
 သောသားတည်း၊ သမ္မ၊ အချင်းခြင်္သေ့၊ တစ္ဆိ၊ သင်သည်လည်း၊ စတုပ္ပဒေါ၊
 အခြေထေးချောင်းရှိသောသားတည်း၊ သမ္မ၊ အချင်းခြင်္သေ့၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဘီတော၊ ငါမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿယသိကိံ၊ ချဉ်းသထော၊ နဝတ္ထ
 သျုပြန်ခဲ့ဦးထော၊ ဇေ၊ ထားဦးထော၊ သမ္မသုကရ၊ အချင်းဝက်ပုတ်၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ အသုဗိပုတိ လောမော၊ မစင်လူးခြင်းကြောင့် ပုတ်သောအမွှေးရှိသည်
 အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပန္နော၊ မကောင်းသောအနံ့သည်၊ ဝါယိ၊ နံ၏၊ ယုတ္တိ၊ ထုကာမော
 စစ်ထိုးခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေအသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို၊ ဓဒါမိ၊ ငါပေး၏။ ။
 သုကရာဇတကံ၊ သုကရာဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းကိုရောက်ပြီ။ ။

ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရှင်ရဟန်း၊ ဥရဂါနံ၊ နဂါးတို့၏၊ ပဝရော၊ အထွတ်
 အမြတ်ဖြစ်သောနဂါးမင်းသည်၊ ပမောက္ခံ၊ ငါမှလွတ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒိ၊ ဣန္ဒ
 န္တော၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ သေထဿ၊ ပတ္တမြားထုံး၏၊ ဝဇ္ဇေန၊ အသွင်
 သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရှင်ထုရား၏သင်္ကန်းတော်သို့၊ ပဗိဋ္ဌော၊ ဝင်၏၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ထုရားတို့၏၊ ဗြဟ္မဉ္စ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်

သောဝဂ္ဂံ၊ ငွေ့၍ တေသင်္ကန်းတော်ကို၊ အပစာယမာနေ၊ အလေးပြုသည် ဖြစ်၍၊ ဘတ္တံ၊ စားအပ်သောနဂါးကို၊ ဗုဒ္ဓုက္ခိတော၊ အလွန်စားလိုလျက်လည်း တော်နာဂံ၊ ထိုနဂါးကို၊ ဘောတ္တု၊ စားခြင်းငှါ၊ နောပိတရာသိ၊ မဝံ၊ ။ သုပဏ္ဏာ ရာဇ၊ ဂဠုံ၊ ငှက်မင်း၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဗြဟ္မဝက္ကံ၊ မြတ်သော ငွေ့၍ တေသင်္ကန်းတော်ကို၊ အပစာယမာနေ၊ အလေးပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓုက္ခိ တော၊ အလွန်စားလိုလျက်လည်း၊ တော်နာဂံ၊ ထိုနဂါးကို၊ ဘောတ္တု၊ စားခြင်း ငှါ၊ နောပိတရာသိ၊ မဝံ၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဗြဟ္မဂုဏ္ဏော၊ မြတ်သော ငွေ့၍ တေသင်္ကန်းတော်ကို စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရမေဝ၊ အခါ ထေးမြင့်သာလျှင်၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်စေသော၊ တေသင်အား၊ ဗိဗ္ဗာစဘက္ခာ နက်၌သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော အာဟာရုတို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တု၊ ထင်ရှားဖြစ် စေကုန်သတည်း၊ ဥရဂဇာတကံ၊ ဥရဂဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

ဘဂ္ဂ၊ စာခင်ဘဂ္ဂ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ အပရာနိ၊ ထိုမှတပါး ကုန်သော၊ ဝိသတိစ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှည်စေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိသာစာ၊ ဘီ လူးတို့သည်၊ မာခါဒန္တု၊ မစားစေကုန်သတည်း၊ တံ၊ သင်ဘခင်သည်လည်း၊ သရဒေါသတံ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိသော အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇီဝံ၊ အသက် ရှည်စေသောဝိ၊ ဝိယပုတ္တု၊ ချစ်စွာသောသား၊ တံ၊ သင်သည်လည်း၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အပရာနိ၊ ထိုမှတပါး ကုန် သော၊ ဝိသတိစ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှည် စေသောဝိ၊ ဝိသာစာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဝိသံ၊ ထတ်ထတ်လောလောသေစေ ထတ်သောအဆိပ်ကိုသာ၊ ခါဒန္တု၊ စားရလေစေကုန်သတည်း၊ တံ၊ သင် သည်၊ သရဒေါသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှည်စေသောဝိ၊ ဘဂ္ဂဇာတကံ၊ ဘဂ္ဂဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မဟတိ၊ များသော၊ စမူ၊ ဗာရာဏသီစစ်သည်အပေါင်း သည်၊ အထိနိတ္တံ၊ အထိနိတ္တ မင်းသားကို၊ နိဿာယ၊ အမှီ၍၊ နေ၊ ငါတို့သည်၊ ပဝေဏိရန္တံ၊ အနွယ်အဆက်ဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကို၊ လန္ဒံ၊ ရ အပ်ပေသတည်းဟူ၍၊ ဗဟဋ္ဌာ၊ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ အဘန္တု၊ မြို့ပြည်ဖြင့်မ ရောင့်ရဲသော၊ သေနံ၊ စစ်အင်္ဂါရှိသော၊ ကောသလံ၊ ကောသလမင်းကို၊ ဇီဝ ဂ္ဂဟံ၊ အရှင်ဘမ်းခြင်းကို၊ အဂါဟယိယထာ၊ ဆင်မင်းကိုဘမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂတရားလေးပါးတို့မှကင်း

ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပက္ခိယာ၊ ရောက်စိမ့်သောငှာ။ ကုသာလံ၊ အပြစ်မရှိ
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုပေးခြင်း ထက္ခတာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ သုံးဆဲ ခုနစ်ပါး
 သောဗောဓိပက္ခိယတရားကို။ ဘာဝယံ၊ တာဝယန္တော၊ ပွားစေသော၊ နိဿယ
 သမ္ပန္နော၊ ဘုရားဘုရားတပည့်သားတည်းဟူသော ကထုာဏ မိတ္တဖြစ်
 သောအဓိကောင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊ ပြီးမြောက်အပ်သော
 ထေးပါးသောအပြစ်မှကင်းသောဗီရိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ဖြုစင်သော
 ဘိသရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဝိပဿနာပြုသည်မှစ၍အစဉ်သဖြင့်၊
 သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အထုံးစုံသော သံယောဇဉ်တရား ဆယ်ပါးတို့၏
 ကုန်ခြင်း၏အဆုံး၌ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပဏေ၊ ရောက်ရာ၏။ အ
 လိနုပိတ္တဇာတကံ၊ အလိနုပိတ္တဇာတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒ္ဓဒန္တိ၊ အထက်သို့ကောဉ္ဇတ်သော အစွယ်ရှိသော၊ ဖိဂိ၊ သားများ
 သေဌ်နင်း ခြင်္သေ့မင်း၊ ဣသရော၊ အပိုးရသော သူသည်။ အတ္တနော၊ ငါမိ
 ကို။ သေဝကံ၊ ဖြိဝံစားသောသူကို။ ယေန၊ အကြင် အရပ်မျက်နှာအတိုဖြင့်၊
 ကာမံ၊ သွားစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအတိုသို့။ ပဏာမေ
 တိ၊ နှင်လိုက်၏။ ဧသော၊ ဤသို့အလိုရှိရာနှင်လိုက်ခြင်းသည်။ ဗလဝတံ၊ အပိုး
 ရကုန်သောသူတို့၏။ ဓမ္မော၊ ထုံးစံသဘောပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ သင်
 ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဝိဇာနာတိ၊ ထိလော၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သရဏတော၊
 ကိုးကွယ်ရာမှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေမဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာ
 သျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်ထော့နဲ့။ ဒါဗ္ဗိနိ၊ ခြင်္သေ့မ၊
 ဒုဗ္ဗထောပိ၊ အားနည်းငြားသော်လည်း။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ မိတ္တ
 ဓမ္မေသု၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏တရားတို့၌။ စေအပိတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ပေ
 နှံ့သော၊ ထိုသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာတကောစ၊ အဆွေအမျိုးလည်းတော်၏။
 ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်းထည်းဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တောစ၊ မိတ်လည်း
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာစ၊ အပေါင်းအဘော်ထည်းဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်။ ယိဂံ၊ လော၊ မြေခွေးသည်။ မမ၊ ငါအား။ ပါဏဒေါ၊ အသက်
 ကိုပေးပေ၏။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။ သဟာယံ၊ ဝါ၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သော
 မြေခွေးကို ထည်းကောင်း။ သဟာယံ၊ ဝါ၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သောမြေ
 ခွေးမကိုထည်းကောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ မာအတိမညဂေါ၊ မထေမဲ့မြင်မပြု
 လင့်။ ၊ ဂုဏပူဇောတကံ၊ ဂုဏပူဇောတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုဟနူ၊ သုဟနူ မြင်းသည်၊ သောဏန၊
 သောဏမြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊ ယဒိဒိယံ နှစ်ပေမံ၊ အကြင်ချစ်ခြင်းကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ နှစ်ပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသမထိလေန၊
 မတုံမျှသော အထွေအားဖြင့်၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ သောဏဿ၊ သောဏမြင်း၏၊ သဂေါစရော၊ ထိုမြင်းတို့ကိုကိုက်ခြင်းအ
 ထွေအကျက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဏော၊ သောဏသည်၊ ယောယာဒိသော
 အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ သုဟနူဝိ၊ သုဟနူ မြင်းသည်လည်း၊ တေ ဒိသောယေ
 ဝ၊ ထိုသောဏမြင်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ ဧတေသု၊ ထိုမြင်းနှင့်စီးတိုင်းတွင်၊ အညတရေန၊ တစီးသောမြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ
 တက္က၊ အညတရော၊ တစီးသောမြင်းသည်၊ ပက္ခိန္ဒနာ၊ မြင်းတပါးတို့၏အ
 ပေါင်းသို့ပြေးသွားခြင်း အထွေအားဖြင့်၎င်း၊ ပဂဗ္ဘေန၊ ကာယကံ၏ရှုရင်း
 ကြမ်းကြုတ်ခြင်း အစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မကောင်း
 သော အထွေအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သန္ဓာနာဒိနာ၊ မိမိကိုချည်
 သောကြိုးကိုကိုက်တတ်သော အထွေအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သမေတိ၊ တူ
 မှု၏၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောမြင်းတစီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ပါပဿ၊ ယုတ်မာ
 သောမြင်းတစီး၏၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အထွေသည်၊ သမေတိ၊ တူမှု၏၊ အသ
 တာ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်သောသူနှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊ အသတံ၊ သူတော်
 မဟုတ်ယုတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ အသာဓုကမ္မံ၊ မကောင်းသော အမှုသည်၊
 သမေတိ၊ တူမှု၏၊ သုဟနူဇာတကံ၊ သုဟနူဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြာဝဠာ၌နေကုန်သောသူတို့အား မျက်စိအ
 မြင်းကိုပေးတတ်ထသော၊ ဧကရာဇော၊ မြတ်သောမင်းဖြစ်ထသော၊ ဟရိ
 သဗ္ဗဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော၊
 မြေကြီးကိုထွန်းပစေတတ်ထသော၊ အယံဘာဏုမာ၊ ဤနေမင်းသည်၊ ယ
 သ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒေတိ၊ အရှေ့လောကဓာတ်မှတက်လတ်၏၊ တံတ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟရိသဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ပထ
 ဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေကြီးကိုထွန်းပစေတတ်ထသော၊ တံ၊ အရှင်နေမင်းကို၊ နမ
 သာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ တံယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ၊ စောင့်
 ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣဓံ၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ ဝိဟဒေမု၊ ချမ်းသာစွာနေရပါလိုကုန်၏။ ။
 ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုအမပြုတော်မူကုန်ပြီးထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခင်ထိမ်း

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဝေဒဂျဉာဏ်တော်အားဖြင့်တင်ရှားသည်တို့ကိုပြု
 တော်မူကုန်ပြီး၍ ဗောဓိအပြင်၌ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တို့
 ရောက်တော်မူကုန်ပြီးထသော၊ ယေယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိတော်
 မူကုန်ထသော၊ ဘဂဝဏ္ဏော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်
 ၏၊ တေတာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝဏ္ဏော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမောနမကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ပဋိစ္ဆန္တု၊ စ၊
 ခံလည်းခံတော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမ
 သယိတာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော၊ တေတာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော။
 ဘဂဝဏ္ဏော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါထယန္တု၊ စ၊ စောင့်
 လည်းစောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပရိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီးသော
 ဘုရားရှင်တို့အား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏သာလျှင်၊ ဗောဓိယာ၊ မဂ်ထေးတန်
 ဖိုလ်လေးတန်တို့၌ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သောဗောဓိအား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိရတ္တိနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်း
 ဟူသောဝိရတ္တိအားဖြင့် ဝိရတ္တိရှိတော်မူကုန်သော၊ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရား
 ရှင်တို့အားသာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝိရတ္တိယာ၊ ဝါးပါးသော ဝိရတ္တိအား၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သောမောရော၊ ထိုရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣဝံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအ
 တားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယေနာယေနာယ၊ အပွင့်အသီး အစရှိသော အထူး
 ထူးအပြားပြားသောအစာကိုရှာအံ့သောဌ၊ စရတိသွား၏။ ။

စက္ခုမာ၊ အလုံးစုံသော စကြာဝဠာ၌ နေကုန်သော သူတို့အားယုက်ဝိ
 အမြင်ကိုပေး တတ်ထသော၊ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်း ဖြစ်ထသော၊ ဟ
 ရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ ထသော၊ ပထဝိပ္ပတာ
 သော၊ မြေကြီးကိုထွန်းပစေတတ်သော၊ အယံဘာဏုမာ၊ ဤနေမင်းသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပေတိ၊ ဝင်၏၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟရိဿဝ
 ဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေကြီးကို
 ထွန်းပစေတတ်သော၊ တံ၊ အရှင်နေမင်းကို၊ နမသာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ အဇ္ဇ၊ ယ
 နှေ့၊ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရတ္တိ၊ ညည့်ပတ်
 လုံးဝိဟရေမု၊ ချမ်းသာစွာနေရပါလိုကုန်၏။ ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကို

အပဋိပက္ခတော်မူကုန်ပြီးထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သင်္ခါတအသင်္ခါ
 တတရားတို့ကို၊ ဝေဒဂူ၊ ဥာဏ်တော်အားဖြင့်ထင်ရှားသည်တို့ကို ပြုတော်မူ
 ကုန်၍ သံသာရာကိုလွန်တော်မူကုန်ပြီးထသော၊ ယေဘဂဝန္တော၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏၊ ယေဘဂဝန္တော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ပဋိစ္စန္တု၊ ခံထည်းခံ
 တော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ နမထိတော၊ ရှိခိုးအပ်
 ကုန်သော၊ တေတာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘဂဝန္တော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါထယန္တု၊ စောင့်လည်းစောင့်တော်မူ
 စေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီးသောဘုရားရှင်တို့အား
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တေသညေ
 ဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏သာလျှင်၊ ဗောဓိယာ၊ မဂ်ဖေးတန် ဖိုလ်ထေးတန်တို့၌
 ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဗောဓိအား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အ
 တ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိရတ္တာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ဝိရတ္တိအား
 ဖြင့်ဝိရတ္တိရှိတော်မူကုန်သော၊ တေသညေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အားသာလျှင်၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ နေသံ၊ ထို
 ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝိရတ္တိယာ၊ ငါးပါးသော ဝိရတ္တိအား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သော မောရော
 ထိုရွှေခေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝါသ
 ဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏၊ မောရဇာတကံ၊
 မောရဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နု၊ ငါအကြံရှိသည်ကား၊ ဝေဒေဟံ၊ ဝေဒေဟတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်ထသော၊
 ဝိဓိထဂ္ဂဟံ၊ ဝိဓိသာပြည်၌ အိပ်ကိုသိမ်းပိုက်၍ နေထသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်း
 ကို၊ အာဇဉာ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိတတ်ကုန်
 သော၊ အသာ၊ မြင်းတို့သည်၊ ဝဟန္တိ ယထာ၊ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ
 ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိနိထကံ၊ ဝိနိထကအမည်ရှိသော၊ ဓံ၊ ငါကို၊ ဣမေဟံသာ၊
 ဤဟင်္သာမျိုး ညီနောင်တို့သည်၊ ဝဟန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တာတဝိနိထ
 က၊ ချစ်သားဝိနိထက၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမေသံ၊ ဤဟင်္သာတို့၏၊ ဝသေန၊ အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂံ၊ ရောက်နိုင်ခဲ့သောတောင် မြောင်ချောက်ကြားအရပ်သို့၊
 ဘဇထိ၊ ရောက်လာ၏၊ အဘူမိံ၊ သင်၏အရာမဟုတ်သောမြေအရပ်သို့၊ တံ၊
 သင်သည်၊ သေဝထိ၊ မြိပ်လာ၏၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဂါမန္တုရနိ၊ ရွာစွန်ရွာနား
 အရပ်တို့ကို၊ သေဝဿု၊ မြိပ်ထေလော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဝေ၊ ထိုသို့သဘော

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ရှိသော၊ မာတာထယံ၊ မစင်သောအကောင် ပုဗ္ဗိန္ဒြိယရာ အရပ်ဖြစ်သော သင့်အမိကျီးမနေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့၊ ဝိနိဿကဇာတကံ၊ ဝိနိဿကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တဏှ၊ ဓဠဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ ရာဇောဝါဒဗ္ဗ၊ ရာဇောဝါဒဇာတ် လည်းကောင်း၊ ထိဂီထံ၊ ထိဂီထိဇာတ်လည်းကောင်း၊ သုကရံ၊ သုကရဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဥရဂံ၊ ဥရဂဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဧဂ္ဂံ၊ ဧဂ္ဂဇာတ်လည်းကောင်း၊ အထိနိဗ္ဗိတံ၊ အထိနိဗ္ဗိတဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဂုဏဗ္ဗ၊ ဂုဏဗ္ဗဇာတ်လည်းကောင်း၊ သုဟန္တံ၊ သုဟန္တဇာတ်လည်းကောင်း၊ မောရ၊ မောရဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဝိနိဿံ၊ ဝိနိဿကဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဓဠဝဂ္ဂေါ၊ ဓဠဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-သန္တဝဂ်၊

ဘောဇ္ဇော၊ အိုရသေ့တို့၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝဇာနံ၊ ပဇာနဇ္ဇော၊ သိထသော၊ အရိယော၊ ကောင်းသော အကျင့်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနရိယေန၊ သူတော် မဟုတ်သော၊ ကာပုရိသေန၊ ပြင်းထန်အမြက်ထွက်တတ်သည်ဖြစ်၍စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တဝံ၊ ပေါင်း ဘော်ခြင်းကို၊ နကရိယာထ၊ မပြုရာ၊ ကိံ၊ ကာရတာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နကရိယာထ၊ မပြုအပ်သနည်းဟုမူကား၊ ဣန္ဒသမာနဂေါက္ကေန၊ ဣန္ဒသမာနဂေါက္ကရသေ့သည်၊ ပေါသိယမာနေ၊ မွေးအပ်သော၊ ဂဇော၊ ဆင်သည်၊ ဣန္ဒသမာနဂေါက္ကံ၊ ဣန္ဒသမာနဂေါက္ကရသေ့ကို၊ မာရေဇ္ဇော၊ သတ်လျက်၊ ပါဝံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို၊ အကာသိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ အနရိယော၊ အရိယာမဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အနုဂုတ္ထောပိ၊ အတူတကွနေသော်လည်း၊ ပါဝံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ နကရိယာထ၊ မပြုရာ၊ ။ ယံ၊ ထွေဝပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မမံ၊ ငါနှင့်၊ သိလေနစာပိ၊ သိသအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယစာပိ၊ ပညာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုတေနစာပိ၊ အကြားအမြင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမိသော၊ တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇညာ၊ သိရာ၏၊ တေနော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေတ္တံ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ တေနော၊ ထို

ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာယျာဉ်သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေတ္တံ၊ မိတ်၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ
 သနည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
 ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂိမော၊ ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခေါ၊ ချမ်း
 သာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာယျာဉ်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 မေတ္တံ၊ မိတ်၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ကရိယာထ၊ ပြုရာ၏။ ။ ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတကံ၊
 ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကာပုရိသေန၊ စက်ဆုပ် ဘွယ်ရှိသော ယောကျ်ားနှင့်၊ ယောသန္တ
 ဝေ၊ အကြင်ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ ပါဒိယော၊ အလွန်ယုတ်မာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ္မာ သန္တဝါ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော ယောကျ်ားနှင့်
 ပေါင်းတော်ခြင်းအောက်၊ ပရံ၊ အလွန်ယုတ်မာခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 သပ္ပိနာစ၊ ထောပတ်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပါယာသေနစ၊ စာနာဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ သန္တပ္ပိတော၊ အပိ၊ ရောင့်ရဲစေပါထုက်ထည်း၊ အယံအဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်
 မလာ၊ ငါသည်၊ ကိစ္ဆာကတံ၊ ပြုပြင်သဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ပဏ္ဍကုဒ္ဓိံ၊ သစ်ရွက်
 ဖြင့်မိုးအပ်သောကျောင်းကို၊ အဒတ္ထိ၊ လောင်ခဲ့ပြီ၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
 ကောင်းနှင့်၊ ယောသန္တဝေ၊ အကြင်ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ သေယျော၊
 မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ္မာသန္တဝါ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့နှင့်
 ပေါင်းတော်ရခြင်းထက်၊ ပရံ၊ လွန်မြတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာမာ၊ ရွှေအ
 ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော သမင်မသည်၊ သန္တဝေန၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်
 သိဟသစ၊ ခြင်္သေ့၏လည်းကောင်း၊ ဗျဒ္ဓသစ၊ ကျား၏လည်းကောင်း၊
 ဒိဝိနောစ၊ သစ်၏လည်းကောင်း၊ ရခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဝေဟတိ၊ ထုက်၏။ ။
 သန္တဝဇာတကံ၊ သန္တဝဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သုသိမ၊ မင်းမြတ်သုသိမ၊ တဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ ကာဠော၊ မည်းညိုကုန်ထသော၊ မိဂါ၊ သားမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝေ
 တဒန္တာ၊ ပြုစွာသော အစွယ်ရှိကုန်ထသော၊ ပရောသတံ၊ တရာထက်လွန်
 ကုန်ထသော၊ ဟေမဇာယာဘိ သဉ္ဇန္တာ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့် ဖုံးထွင်းအပ်
 ကုန်ထသော၊ ဣမေ၊ ဤဆင်တော် တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုသိမ၊ မင်း
 မြတ်သုသိမ၊ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ ကိုယ်တော်၏လည်းကောင်း၊ ဝံသေ၊ အနွယ်၌၊ ပေတ္တိ
 ဝိတာမဟာဝံ၊ အတအတိုးတို့၏၊ အာပိဏ္ဍိံ၊ အလေ့အကျင့်ကို၊ အနုသရံ၊
 အောက်မှတော်မူနိုင်လျက်၊ အမှာကဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်းကောင်း၊
 အတ္တနောစ၊ ကိုယ်တော်၏လည်းကောင်း၊ ဝံသံ၊ အနွယ်ကို၊ နာသေတွာ၊

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပျက်၍၊ တေတေတေတေ၊ ထိုဆင်တော်တို့ကို၊ မင်္ဂလကရုဏတ္ထာယ၊ မင်္ဂလ
 လာပြုပိဋ်သောဌ၊ မယာ၊ အက္ခန္ဓင်္ဂ၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဝဒါဒိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍၊ ဗြူထိကိရ၊ ဆိုတော်မူသည်ဟု
 ကြားရသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်သလော၊ မာဏဝ၊ လူထင်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိ
 ကော၊ အထံ၌၊ ကာဠော၊ မည်းညိုသောအဆင်းရှိကုန်ထသော၊ ဝိဂါ၊ သားမျိုး
 ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သေတဒန္တာ၊ ပြုသောအစွယ်ရှိကုန်ထသော၊ ပရောသတံ၊
 တရာထက်လွန်ကုန်ထသော၊ ဟေမဇာယာဘိသဉ္ဇန္တာ၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်
 ကောင်းစွာဖုံးထွမ်းအပ်ကုန်ထသော၊ ဣမေ၊ ဤဆင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေတ္တိပိတာမဟာနံ၊ အဘအဘိုးတို့၏၊ ဤယံ၊ အမှုကို၊ အ
 နုဿရံ၊ အောက်မေ့လျက်၊ တေတေတေတေ၊ ထိုဆင်တို့ကို၊ တယာ၊ သင်
 မှ၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ မင်္ဂလကရု
 ဏတ္ထာယ၊ မင်္ဂလာပြုပိဋ်သောဌ၊ ဝဒါဒိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုသည်
 ကား၊ သစ္စမေဝ၊ မှန်သည်၊ သာယျင်ကတည်း၊ သုထိမဇာတကံ၊ သုထိမ
 ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောဂိဇ္ဈ၊ အိုသင်းတ၊ ဂိဇ္ဈောနုဂိဇ္ဈောနာမ၊ လင်းတမည်သည်ကား၊
 ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဗြဟ္မာနိ၊ တည်ကုန်
 သော၊ ကုဏပါနိ၊ သားကောင် ပုပ်တို့ကို၊ အဝေက္ခတိ၊ မြင်၏ဟူသတတ်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်
 သော၊ ဇာထဉ္ဇ၊ ကွန်သို့လည်းကောင်း၊ ဝါသဉ္ဇ၊ ကြော့ကွင်းသို့လည်းကောင်း၊
 အာသဇ္ဇာပိ၊ ရောက်၍လည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဗုဇ္ဈတိ၊ မထိဘ်
 သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယောပေါ
 သော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်၊ ပရာဘဝေါ၊ ပျက်စီးလိုသည်၊ ဇိပိတသင်္ခါ
 ယော၊ အသက် ကုန်လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပေါ
 သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဩဒ္ဓိတံ၊
 ထောင်အပ်သော၊ ဇာထဉ္ဇ၊ ကွန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါသဉ္ဇ၊ ကြော့ကွင်းသို့
 လည်းကောင်း၊ အာသဇ္ဇာပိ၊ ရောက်၍လည်း၊ နဗုဇ္ဈတိ၊ မထိ၊ ဂိဇ္ဈဇာ
 တကံ၊ ဂိဇ္ဈဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇယာဗုဇ၊ ခြေပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အမိတ္တေန၊ ရန်သူဖြစ်သော၊ အတ္ထ
 ဇေန၊ ခြေနှင်း၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ ချစ်ကြသည်၏ အဖြစ်ကိုပြု၍၊ ဒါဉ္ဇံ၊ အစွယ်ကို၊
 ဝိဝရိယ၊ တော်၍၊ သယထိ၊ အိပ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊
 ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အာဂတံ၊ လာသနည်း၊ အယု၊ ရှင်ရသော၊ အမိတ္တတ္ထိံ၊

ရန်သူ၌လည်းကောင်း၊ မိတ္တထို့ဝိ၊ အဆွေခင်းပွန်း၌လည်းကောင်း၊ သင်္က
တေဝ၊ ရှုန်ရှာအပ် သည်သာလျှင်တည်း၊ နုပိဿသေ၊ အကျွမ်းကဝင်မပြု
ရာ၊ အဘယာ၊ အဆွေခင်းပွန်းမှ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ထယံအဝိ၊ ဘေးသည်
လည်း၊ မူလာနိ၊ အမြစ်အရင်းတို့ကို၊ ကန္တတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ နုကုလ
ဇာတကံ၊ နုကုလဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

မာဏဝ၊ လူလင်၊ အထို့ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဥပသာလကနာမာနိ၊ ဥပ
သာလက အမည်ရှိကုန်သော၊ စတုဒ္ဒသသဟာသသာနိ၊ တထောင်းလေး
ထောင်ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဒဗ္ဗာနိ၊ ထုတ်ကြည်းသဖြိုတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ လော
ကေ၊ လောက၌၊ အနာမတံအနာ မတဋ္ဌာနံနာမ၊ သေရာအရပ် မည်သည်
ကား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာဝ၊ လူလင်၊ ယဒိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သစ္စုဗ္ဗ၊ ထောလုတ္တရာ
ထရား၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သော သစ္စာဥာဏ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ လော
လုတ္တရာတရား လည်းကောင်း၊ အတိံသာစ၊ သူကပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ထံယမောစ၊ ဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုမှ စောင့်ရှောက်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဒမောစ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣဒံဂုဏဇာတံ၊
ဤဂုဏ်အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံပုဂ္ဂထံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယာ၊ အရိ
ယာသူမြတ်တို့သည်၊ သေန္တိ၊ ငြိမ်ကုန်၏၊ ဇေတံဂုဏဇာတံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး
သောဂုဏ်အပေါင်းသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနာမတံအနာမတဋ္ဌာနံနာ
မ၊ သေရာအရပ်မည်၏၊ ဥပသာဇ္ဇ ကဇာတကံ၊ ဥပသာလကဇာတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောကာလ၌၊ ကိလေ
သကာမဝသေန၊ ကိလေသာကာမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထု
ကာမတို့ကို၊ အထုတွာ၊ မခံစားမူ၍၊ ဘိက္ခုထိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ကိလေသကာမဝ
သေန၊ ကိလေသာကာမ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊
ထုတွာန၊ ခံစား၍၊ နုဟိဘိက္ခုထိ၊ ရဟန်းမပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောကာလ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ထုတွာန၊ ခံစား၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ မဟလ္လ
ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌၊ ဘိက္ခုထျ၊ ရဟန်းပြုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊
ကာလေ၊ ကာမချမ်းသာကို ခံစားရာဖြစ်သော ပျိုရွယ်သော ကာလသည်၊
မာဥပဗ္ဗဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဒေဝဓိတေ၊ နတ်ထီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာ
လံ၊ သေလတ္တံ့သောကာလကို၊ နုဇာနာမိ၊ မထိ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဆန္ဒော၊ ဖုံး
လွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေ၊ သေလတ္တံ့သောကာလသည်၊ နုပိဿတိ၊

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မထင်၊ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဘူတွာ၊ မခံစားမှု၍၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ကာထော၊ ရဟန်းတရားကို ကျင့်ရာကာထသည်၊ မာဥပဇ္ဈဂါ၊ မလွန်စေသတည်းဟု၊ ဘိက္ခာမိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သမိဒ္ဓိဇာတကံ၊ သာမိဒ္ဓိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂေါစရဋ္ဌာယိနိ၊ အစာရှာ အံ့သောငှါ တောအရပ်၏အစွန်း၌ တည်ထသော၊ လာပံ၊ ဗီလုံးငှက်သို့၊ သေနော၊ ထိန်းသည်၊ ဗလသာ၊ အစွန်းအားဖြင့်၊ ပကမာနော၊ ထိုးအံ့သောငှါ ကျွေးလေသည်ရှိသော်၊ သဟသာ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ အဇ္ဈပတ္တောဝ၊ ရောက်လေသည်သာလျှင်တည်း၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သောသေနော၊ ထိုထိန်းသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ရောက်၏။ နယေန၊ ဘေးမှ လွတ်ခြင်း၏၏အကြောင်းဖြစ်သောဥာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပေတ္တိကေ၊ အဘဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာအရပ်၌၊ ရတော၊ မြေထျော်သည်ရှိသော်၊ အပေတသတ္တု၊ ရန်သူမှကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏အတ္တံ၊ ရောဂါကင်းသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောအစီးအပွါးကို၊ သမ္ပဿံ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းကြောင့်၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ သကုဏန္တိဇာတကံ၊ သကုဏန္တိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောဇ္ဇောဇ္ဇာယိဂဏာ၊ ဒိုရသေ့အပေါင်းတို့၊ ခတ္တိယာဒိသု၊ မင်းအစရှိသည်တို့တွင်လည်းကောင်း၊ သမဏဗြဟ္မဏေသုဝါ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ မြေအပြင်မှ နေဝသညာနာသညာယတန ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်သော အရပ်ဟုဆိုအပ်သော အထက်မျက်နှာသည်လည်းကောင်း၊ အဝေ၊ မြေအပြင်မှဥသဒ္ဓ ဝေတိုင်အောင်သောအရပ်ဟုဆိုအပ်သောအောက်မျက်နှာသည်လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စလူတို့ပြည်၌ အကျင်မျှထောက်ကုန်သော စကြာဝဠာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဗိဿာအရပ်မျက်နှာသည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣက္ကေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဋ္ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အဗျာပန္နော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရန္တု၊ ဆောင်နိုင်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသော

သဗ္ဗကာရေန၊ သက်အောက်ဖိလာ အရပ်မျက်ဟု ဆိုအပ်သော သုဂတိ
 ဒုဂ္ဂတိဖြစ်သောခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိသော၊ မေတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 သောကံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကထောကကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အနုကမ္ပတိ၊ စောင့်
 ရှောက်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော သက္ကဝါ
 ယျှင်အာရုံရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာသော၊ သဗ္ဗသက္ကေသုခပ်သိမ်းသောသက္ကဝါတို့၌၊ ဟိတံ၊
 အစီးအပွားကိုအလိုရှိသော၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်ရူပါဝစရစိတ်၌ ယှဉ်သောကံ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရကံ၌၊ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်
 အားဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်ကာမာဝစရကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
 ကမ္ပံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်၊ နအဝသိဿတိ၊ ထွမ်းမီး၍မတည်နိုင်၊ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရူပါဝစရကမ္ပမေဝ၊ ရူပါဝစရကံသည် သာယျင်၊
 ကာမာဝစရကမ္ပံ၊ ကာမာဝစရကံကို၊ အဝသိဿတိ၊ ထွမ်းမီး၍ တည်နိုင်
 ၏။ အရကဇာတကံ၊ အရကဇာတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟောသခ၊ ချစ်သား၊ မဟောသဓေသုခိနိ၊ အယံကကဏ္ဍကော၊ ဤပုဂံ
 သင်ငယ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ နုဩတရတိ၊ မသက်၊ တောရထရွေ့တံ
 ခါးတိုင်ပျား၌သာယျင်၊ ဥဏ္ဏမတိ၊ မာန်တက်ခဲ့၏၊ ဝိဇာနာဟိ၊ သိ၏ထော၊
 ကေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ အယံကကဏ္ဍကော၊ ဤပုဂံ
 သင်ငယ်သည်၊ ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သောအဖြစ်သို့ရောက်သနည်း၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံကကဏ္ဍကော၊ ဤပုဂံသင်ငယ်သည်၊ အ
 ထဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဂရဘူးသော၊ အမုမာသံ၊ ဝဲဝက်သောဥစ္စာကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရသော
 ကြောင့်၊ မိမိဏဂ္ဂဟံ၊ မိမိသာပြည်ကြီး၊ နိုက်ထီးနန်းသိမ်းပိုက် စံနေတော်မူ
 သော၊ ဝေဒေဟံ၊ ဝေဒေဟတိုင်းကိုအပိုးရသောကြောင့်ဝိဒေဟအမည်ရှိ
 သော၊ ရာဇာနံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ အတိမညတိ၊ မတိမဲ၊ မြင်ပြုသတည်း၊ ။
 ကကဏ္ဍကဇာတကံ၊ ကကဏ္ဍကဇာတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သန္တဝဂ္ဂေါ၊ သန္တဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ၊ ထိုသန္တဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ အထဇ္ဈန္ဒသမာန၊
 ဇ္ဈန္ဒသမာနဂေါက္ကဇာတ် သပဏ္ဍကုမိတ္တသန္တဝဇာတ်၊ သုသိဗုဒ္ဓမ၊ သုသိ
 ဗုဒ္ဓမဇာတ်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဇာတ်၊ ဇယာဗုဇကော၊ နုကုထဇာတ်၊ ဥပသာဇ္ဇက၊
 ဥပသာဇ္ဇကဇာတ်၊ ဘိက္ခု၊ သမိဒ္ဓိရဟန်းကို ဟောသောဇာတ်၊ သဿပဝ

ရော၊ သကုဏ္ဍိ ဇာတ်၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မေတ္တ၊ အရကဇာတ်၊ ဒသမပုစ္ဆမ
ဆယ်ခုပြည့်မြောက်သော၊ ဝရော၊ မြတ်သော မဟောသခေကို မေးသောက
ကဏ္ဍကဇာတ်၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ၊

၃-ကဏ္ဍဝဂ်

ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို အစိုးရသောမင်းမြတ်၊ ထောကော၊ ထောကန္တ၊ ကဏ္ဍဝ
ခမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသောသူသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သမဇ္ဈံ
ထိလရှိသော သူကောင်းသောတရားရှိသော သူရဟန်းဟူသော အမည်
ပညာပျံ့၊ အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သပညော၊ ပညာရှိသော၊ နရော၊
သူမြတ်သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုထိလရှိသော သူကောင်းသောတရားရှိသောသူ
ရဟန်းဟူသော အမည်ပညာပျံ့၊ နဟိယေထ၊ မယုတ်စေရာ၊ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့မည်သည်ကား၊ ကိရိယာ
ပိ၊ တိရိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩက္ကပ္ပေနပိ၊ ဩက္ကပ္ပဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရဂံ၊
ရဟန်းအဖြစ်တည်းဟူသောဝန်ကို၊ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကို
အစိုးရသောမင်းမြတ်၊ ဣထောကော၊ ဤထောကန္တ၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ သာ
ယံသမညာ၊ ထိုရဟန်းဟူသောအမည်နာမပညာပျံ့၊ အဇ္ဈ၊ ယခုနေ့၌၊ မယာ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်၏၊ ကဏ္ဍဝဂ်ခမ္မော၊ ကောင်းသောအ
ကျင့်ရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ ထိုဂုဏ်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်ရအပ်
သောအမည်နာမပညာပျံ့ကို၊ သမေက္ခံ၊ ကောင်းစွာရှုထုတ်၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တ
ပဗ္ဗဇိဿံ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တ၊ ကာမဘောဂေ၊ ကိလေသာကာမ
ဖြင့်ဝတ္ထုကာမတို့ကိပ်စားခြင်း၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဆန္ဓော၊ အလိုဆန္ဒ
သည်၊ နဟိအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ကဏ္ဍဝဂ်ခမ္မဇာတ်ကံ၊ က
ဏ္ဍဝဂ်ခမ္မဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

မိဂါဘိဘူ၊ သားများသေ၌နင်းခြင်္သေ့မင်း၊ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊
မဟတာ၊ သည်းစွာသော၊ သန္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ ဓဒ္ဒရံ၊ ငွေတောင်ကို၊ အဘိနာ
ဒေတိ၊ ပဲ့တင်ထပ်စေ၏၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကောနု၊ အဘယ်မည်သော
သတ္တဝါနည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏၊ တံသန္ဓံ၊ ထိုအသံကို၊ ဘိဟာ၊
ခြင်္သေ့တို့သည်၊ နပဋိနန္ဒိ၊ အတုပြု၍မဟောက်ကြကုန်၊ ဒေသော၊ ဤသတ္တ
ဝါသည်၊ ကောနာမ၊ အဘယ် မည်သော သတ္တဝါနည်း၊ တာထ၊ ချစ်သား၊
မိဂဇာတာနံ၊ သားမျိုးတို့တွင်၊ အမ္မော၊ ဂုဏ်မရှိသော၊ သိင်္ဂါယော၊ မြေ
ခွေးသည်၊ ဝဿတိ၊ ဟောင်၏၊ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးကို၊ ဇိဂု

ဆွိန္ဒာ၊ ရှုံရှာကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်ကုန်၍၊ သမန္တ၊ ရေနေကုန်၏။ ဒေဒ္ဒရဇာတကံ၊ ဒေဒ္ဒရဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာတ၊ ဘဝင်၊ ဇေယျောမာဏဝကော၊ ဤရသေ့သည်၊ တာထမူလံ၊ ထန်း တုံးကို၊ အပသယိတော၊ မြီ၍နေ၏။ အဗျာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဣဒ္ဓဗ္ဗအဂါရကံ၊ ဤမီးတင်းကုပ် သည်ထည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟန္တိ၊ ချမ်းခြင်း ဟူသောစား ကြောင့်၊ အာဂတဿ၊ ထာသော၊ အဿ၊ ထိုရသေ့ အား၊ အဂါရကံ၊ မီးတင်း ကုပ်ကို၊ ဒေမ၊ ပေးကုန်အံ့။ တာတ၊ ချစ်သား၊ သုသိလိနော၊ ကောင်းသောသိ ထရှိသော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ရသေ့၏။ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ ဧကောဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေယော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ မက္ကဇော၊ မျောက်တည်း၊ အယံ၊ ဤမျောက်သည်၊ ဣဓ၊ ဤကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လာသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ အဂါရကံ၊ ကျောင်းကို၊ ဒုသေယျ၊ ပျက် ဆီးရာ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာခေါပက္ကောသိ၊ မခေါ်ထင့်၊ မက္ကဇုဇာတကံ၊ မက္ကဇုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဟရေဒုဋ္ဌမက္ကဇုက၊ ဟယ်ပျက် ချော်သော မျောက်၊ စာမ္မာဘိတက္ကော၊ အံ့ပုန်ပစ်ကံသည်၏အဖြစ်၊ ကြောင့်၊ ဝိပါသိတဿ၊ ရေငတ်သော၊ တေ၊ သင် အား၊ ပဟူတဂ္ဂုပံ၊ များစွာသော၊ ဝါရိံ၊ ရေကို၊ အဒမ္မိ၊ ငါပေး၏။ သောတွံ၊ ထို သင်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိပိတွံ၊ သောကံ၊ ပြီး၍၊ ကိရိံ၊ ကိရိကိရိဟူ သောအသံကို၊ ကရောသိ၊ ပြု၏။ ပါပဇေနန၊ ယုတ်မာသောသူနှင့်၊ အသင်္ဂိ မော၊ မပေါင်းဘော်ရခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏။ ။ ဘောပြာဟူဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ သိသဝါ၊ သိထရှိသော၊ မက္ကဇောနာမ၊ မျောက် မည်သည်ကား၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ တေ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်မှာ၊ သု တောဝါ၊ ကြားမူလည်း၊ ကြားဘူးပါသနည်း၊ ဒိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်မူလည်း၊ မြင်ဘူး ပါသနည်း၊ ဣဒါနိခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ အယံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ဥခေါင်း ပေါ်ကို၊ ဥပာဂ္ဂံ၊ ကျင်းကြီးစွန့်လိုက်ရဦးအံ့၊ သော၊ ဤသို့ကျင်ကြီးကိုစွန့်ခြင်း သည်၊ အသ္မာကံ၊ မျောက်မျိုးဖြစ်ရသောငါတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ ။ ဒုန္တိယမက္ကဇု ဇာတကံ၊ ဒုန္တိယမက္ကဇု ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘုတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သိထသမာယိ တာ၊ သိထနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ကိရ၊ ရှိကုန်သတတ်၊ ဇမ္ဗံ၊ ယုတ်မာသော၊ သာခိဝံ၊ မျောက်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ အယံ၊ ဤမျောက်

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ အာဒိစ္စံ၊ နေကို၊ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ရှိခိုးထွက်တည်၏။ တောန္တော၊ အိဒါယကတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အဿ၊ ထိုမျောက်ယုတ်မာ၏။ သီလံ၊ သီလကို၊ နဝိဇာနာထ၊ မထိကုန်၊ အနညာယ၊ မထိကုန်၍၊ ပသံသထ၊ ပြီးပွမ်းကုန်၏။ ဣမိနာပါပမတ္တဓေန၊ ဤမျောက်ယုတ်မာသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အဂ္ဂိဟုတဉ္စ၊ ဒီးတင်းကုပ်ကိုလည်း၊ ဥဟဒံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်အပ်၏။ နန္ဒကမဏ္ဍလူဝံ၊ ကရားနှစ်ခု တို့ကိုလည်း၊ ဘိန္နာ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏။ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတကံ၊ အာဒိစ္စပဋ္ဌာနဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းကိုရောက်ပြီ။ ။

ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကိုအပိုးရတော်မူသောမင်းမြတ်၊ အယံဒုမသာဂဂေါစရော၊ ဤသစ်ပင်၏အခက်တို့၌ကျက်စားတတ်သောမျောက်သည်။ ဗာထောဝတရိက်စွတကား၊ ဣမဿ၊ ဤမျောက်အား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံဒုမသာဂဂေါစရော၊ ဤသစ်ပင်အခက်တို့၌ကျက်စားတတ်သောမျောက်သည်၊ ဧကဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကဏ္ဍယရမ္ဘိ၊ ပြောင်းဆုပ်ကို၊ အဝကံရိယ၊ ပရိပရေကြိလိုက်၍၊ ပတိတံ၊ ကျလာသော၊ ဧကံကဏ္ဍယံ၊ ပြောင်းတစေ့ကို၊ ဝဂေသတိ၊ ရှာ၏၊ ရာဇမဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝါနရော၊ မျောက်သည်၊ ဧကံကဏ္ဍယံ၊ ပြောင်းတစေ့ကို၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍယေန၊ ပြောင်းတစေ့ကြောင့်၊ သဗ္ဗကဏ္ဍယေတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပြောင်းတို့မှ၊ ပရိဟိနောဣ၊ ယုတ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအလှူ သာလျှင်၊ အတိလောဘိနော၊ အလှူနိလောဘ ကြီးကုန်သော၊ အညော၊ တပါး ကုန်သော၊ ယေဇနာစ၊ အကြင်သူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးကြောင့်၊ ဗဟု၊ များစွာသောအကျိုးကို၊ ဇိယာမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ။ ကဏ္ဍယရမ္ဘိဇာတကံ၊ ကဏ္ဍယရမ္ဘိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း၊ ဓနုဟတ္ထကလာပေတိ၊ ဝေးတောင့်လက်စွဲကုန်ထသော၊ နေတ္ထိံသာဝရမာရိတိ၊ မြတ်သော သန်ထွက်ကိုဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ပရိဟိတ္တမှ၊ ဝန်းရံကုန်၏။ ကထံကေနကရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ မောက္ခော၊ မေဘေးမှလွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ တောန္တောဝါနရဂဏံ၊ အိမျောက်အပေါင်းတို့၊ ဗဟုကိစ္စာနံ၊ များစွာသောကိစ္စရှိကုန်သောလူအပေါင်းတို့အား၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောပိနံ၊ တစ်ခုတခုသော၊ အပ္ပော၊ အမှုကိစ္စသည်၊ အပ္ပေဝဇာယေထ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမထိ၊ မုက္ခဿ၊ တည့်ပင်၏။ အတ္ထိန္ဒ၊ မပြတ်သော အသီးသည်။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တိန္ဒြကံ၊ တည်သီးကို၊ တုဋေ၊ သင်ကိုသည်။ ခစ္ဆထညေဝ၊ အလို ရှိသိုင်း သာသျှင်စားကြကုန်၊ ၊ တိန္ဒြကဇာတကံ၊ တိန္ဒြကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဘဂ္ဂဝ၊ ဘဂ္ဂဝ၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဇနိတ္ထံ၊ သွားရာအရပ် တည်း၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဘဝိတ္ထံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်တည်း၊ ဣ တိန္ဒြမိနာကာရထောန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဏေ၊ ညွှန်နှိုးအဖို့၊ ငါသည်၊ အဝ သထိ၊ နေမိ၏။ တံခံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ပဏေ၊ ညွှန်သည်၊ ဗုဗ္ဗလကံ၊ အားနည်းသောသူကို၊ အဗ္ဗဘဝိယထာ၊ အားရှိသောသူသည် နှိပ်စက်အပ် သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဗ္ဗဘဝိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဘဂ္ဂဝ၊ ဘဂ္ဂဝ၊ တွံ၊ သင် သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတောဟိ၊ နာထော၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်း ကောင်း၊ ယမိ၊ ထိုမြို့အရပ်၌၊ တော၌လည်းကောင်း၊ ယတြိ၊ အကြင်အ ရပ်၌၊ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၌ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ပဇာနတော၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်အကြောင်းဟုတ် သည်မဟုတ်သည်ကိုထိသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ ဇနိတ္ထု၊ သွားရာ အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိတ္ထု၊ ဖြစ်ရာအရပ်သည် လည်းကောင်း ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ယမိ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဇိဝေ၊ အ သက်ရှင်ရာ၏။ တမိ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ သွား သည်ရှိသော၊ နကောတဟတော၊ နေရာအရပ်သတ်အပ်သည်၊ နုထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ၊ ကစ္ဆ ပဇာတကံ၊ ကစ္ဆ ပဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

မယာ၊ ငါသည်၊ ယံဘတ္တံ၊ အကြင်ထမင်းကို၊ သုတ္တံ၊ စားအပ်၏။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းသည်၊ အပ္ပပ္ပ၊ အနည်းငယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥန္တိပ္ပ၊ စားကြွင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပ၊ ထိုထမင်းကိုလည်း၊ သောစဏ္ဍာထော၊ ထိုနှိုးစဏ္ဍာသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအား ဖြင့်၊ နေအဒါ၊ မပေးမိ၊ ငါ့ကို၊ ကိစ္ဆေန၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်၊ အဒိ၊ ပေး ၏။ သောအဘံ၊ ထိုငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သော ပုဏ္ဏား ဖျိုး၌ဖြစ်သောသူတည်း၊ တေနေ၊ ဆိုကြောင့်သာလျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံဘတ္တံ၊ အကြင်ထမင်းကို၊ သုတ္တံ၊ စားအပ်၏။ တံပိ၊ ထိုထမင်းသည်လည်း၊ ဥဂ္ဂတံ၊ သွေးနှင့် တကွအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတဓမ္မော၊ သတဓမ္မ ထုဆင်သည်၊ ထဒ္ဓေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်ရအပ်သော၊ လာဘေန၊ နှိုးစဏ္ဍား ၏စားကြွင်းထမင်းဟူသော ထာဘိဖြင့်၊ နန္ဒန္တိ၊ နန္ဒတိ၊ ဝမ်းမမြောက်သကဲ့

ပါဠိတော်-နိကာယပါဠိတော်နိဿယ

သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမသိဉ္စိပိသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌လည်း၊
ယောပဗ္ဗဇိတော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိထိယဟုဆိုအပ်
သောတရားကို၊ နိရိကတ္တာ၊ အပပြု၍၊ အဓမ္မေန၊ နှစ်ဆဲ့တပါးကုန်သောအနေ
သနဟုဆိုအပ်သောအဓမ္မဖြင့်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၍၊ သောပဗ္ဗဇိတော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ နန္ဒန္တတိ၊ ဝမ်းမမြောက်နိုင်၊ ။ သတဓမ္မဇာတကံ၊ သတဓမ္မ
ဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အာဂုဿော၊ ဒါယကာတို့၊ နုဒ္ဒဒံ၊ ပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣန္ဒိင်ခဲ
သောဒါနကို၊ ဒဒမာနာနံ၊ ဣကုန်သော၊ နုတ္တရံ၊ ပညာမရှိကုန်သော သူတို့
သည်ပြုနိုင်ခဲသောလှူခြင်းအမှုကို၊ ကုဇ္ဇတံ၊ ပြုကုန်သောပညာရှိ သူတော်
ကောင်းတို့၏၊ ကမ္ပံ၊ လှူခြင်းအမှုကို၊ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်
ကုန်သောသူရိက်တို့သည်၊ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုကုန်၊ သတံ၊ ပညာရှိသူတော်
ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ အလှူပေးခြင်းဟူသော သဘောကို၊ အပဏှိတေဟိ၊
ပညာမရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ နုရန္တယော၊ ဤသို့သော အလှူကြောင့်ဤသို့
သောကောင်းမှုအကျိုးကိုရ၏ဟူ၍ အကျိုးနှင့်စပ်သောအားဖြင့်သိနိုင်ခဲ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤတဝှား၊ ပရယောဂံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊
ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ထားကုန်သော၊ သထဉ္စ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့၏လည်း
ကောင်း၊ အသတဉ္စ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်သောသူတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်၊ နာနာ၊ ထူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အသန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယံ၊
ရဲသို့၊ ယန္တိ၊ ထားရကုန်၏၊ သန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဂ္ဂ
ပရာယနာ၊ နတ်ပြည်သို့ထားရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ နုဒ္ဒဒေတ
ကံ၊ နုဒ္ဒဒေတတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။ တတိယော၊ သုံးခု
မြောက်သော၊ ကထျာဏဝဂ္ဂေါ၊ ကထျာဏဝဂ်တည်း၊ ။

တဿ၊ ထိုကထျာဏဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ သုသမည၊ ရဟန်း
ဟူသောအမည်ကိုရှုရာကထျာဏဝဂ္ဂဇာတ်၊ မိဂါမိတု၊ သားတို့၏မင်းခြင်္သေ့
ကိုဆိုရာဒဗ္ဗဇာတ်၊ မာဏဝဂ္ဂော၊ ထေရ်ဝင်ခေါ်သောမက္ကဋ္ဌဇာတ်၊ ဝါရိပဟု
တဗ္ဗပံ၊ များစွာရေကိုပေး၏ဟူသော ဒုန္တိယမက္ကဋ္ဌဇာတ်၊ အာဒိစ္စ၊ ပုဂ္ဂာနာ၊
နေကိုရှိခိုးထွက်တည်သော အာဒိစ္စ၊ ပုဂ္ဂာနဇာတ်၊ သကာဠာယ၊ ပြောင်းစေ
ဥပမာပြု၍ ဟောရာ ကဠာယ ရဗ္ဗဇာတ်၊ သတိန္ဒြ၊ က၊ တည်သီးကို ဆိုရာ
တိန္ဒြ၊ ကဇာတ်၊ ပဏီပုန၊ တဘန်ညွှန်ကို ဆိုရာကန္တ ပဇာတ်၊ သတဓမ္မ၊ သတ

ဓမ္မထုထင်ကို ဆိုရာသတဓမ္မဇာတ်၊ သုဒ္ဓန္တဒကောနု၊ ပညာမရှိသူတို့ပေးနိုင်ခဲ့
သောဒုန္တဇာတ်နှင့်တကွ၊ ဒဿ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၄-အသဒိသဝဂ်၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ကြီးသောကိုယ်အား ဥာဏ်အားရှိထ
သော၊ နုပေတိ၊ ဝေးစွာသော စတုမဟာရာဇိတာဝတီ၊ သာ တိုင်အောင်
သောအရပ်သို့၊ မြားကိုရောက်စေနိုင်ထသော၊ အက္ခတဝေဓိ၊ မရွတ်ယွင်း
ပစ်နိုင်ထသော၊ မဟာကာယပ္ပဒါတိနော၊ များစွာကုန်သောအရအပေါင်းတို့
ကိုထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်နိုင်ထသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်း၏ သားဖြစ်
ထသော၊ အသဒိသော၊ အသဒိအမည်ရှိသော၊ ဓန္ဒဂ္ဂဟော၊ ထေးသမားအ
ကျော်သည်၊ သဗ္ဗာပိတ္တေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော ရန်သူတို့ကို၊ ရက်ကတ္တာ၊
စစ်တိုက်ခြင်းကိုပြု၏၊ ပထာပေထိ၊ ပြေးစေ၏၊ ကိပ္ပိစ၊ တရံတယောဂ်ကို၊ ရှု
ထည်း၊ နဝိဟေဋ္ဌဟိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ဘာတရံ၊ ညီတော်ကို၊ သောတ္ထိံကတ္တာနု၊
ချမ်းသာခြင်းကိုပြု၍၊ သံယဇံ၊ ထိထကိုစောင့်ရှောက်သောရေထုအဖြစ်သို့
အဇ္ဈပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ ။ အသဒိသဇာတ်ကံ၊ အသဒိသဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကုဗ္ဗရ၊ မင်္ဂလာဆင်မြတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်
ကိုနှိပ်နှင်း၍သွားတတ်၏၊ သူရော၊ ရဲရင့်၏၊ ဗဏဝါ၊ ခွန်အားရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဓထုတော၊ ကျော်စောသော ဆင်တည်း။ တောရတံ၊ တံခါးပေါင်သို့၊ အာ
သဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ ကိံ နုပုဏ္ဏမထိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆုတ်ဘိသနည်း။ ။
ကုဗ္ဗရ၊ မင်္ဂလာဆင်မြတ်၊ ပထိဗံ၊ တံခါးကျပ်ကို၊ ဝိပ္ပံ၊ ထိုင်စွာ၊ ဩမဇ္ဈ၊
အောက်သို့ချထား၊ ဝေဏိကာနိစ၊ တံခါးတိုင်တို့ကိုထည်း၊ အတ္တုဟ၊ နှုတ်
လော၊ ထောရထာနိစ၊ တံခါးပေါင်တို့ကိုထည်း၊ မဇ္ဈိတ္တာ၊ နင်း၍၊ ဝိပ္ပံ၊ ထိုင်စွာ၊
ပဝိဿ၊ ဝင်လော၊ ။ သင်္ဂါမာဝစရဇာတ်ကံ၊ သင်္ဂါမာဝစရဇာတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာအမဇ္ဈ၊ အမတ်ကြီး၊ ဂန္ဒိဘာနံ၊ မြည်းတို့အား၊ နိဟိနံ၊ ယုတ်ထသော
အပ္ပရသံ၊ နည်းသောအရသာရှိထသော၊ ဝါထောဒကံ၊ သင်ပန်းထွေပြင်ဖြင့်
ယက်အပ်သော အဝတ်ခွမ်းဖြင့် စစ်အပ်သော ရေဒုဂ်ရည်ကို၊ ပိတ္တာ၊
သောက်ရ၍၊ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိန္ဒဝါနံ၊ ထိန္ဒဝအမျိုး
၌ဖြစ်ကုန်သောမြင်းတို့အားကား၊ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ ဣဝံရသံ၊ ဤရေ
ရက်အရည်ကို၊ ပိပိတ္တာနု၊ သောက်၍၊ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်၊ နသဗ္ဗာယတိ၊

မဖြစ်ကြံ နှုခေါကာရထံ၊ အကြောင်းအသို့နည်း၊ ဇန့်နွ၊ လူတို့ကိုအပိုး
 ရတော်မူသောမင်းမြတ်၊ သော၊ ထိုမြည်းအပေါင်းသည်၊ နိဟိနုဇ္ဈော၊ ယုတ်
 သော အမျိုးရှိ၏၊ တောန၊ ထိုယုတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သောသဘောသည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပံ၊ နည်းသောအရ
 သာရှိသောရဒရက် အပျော်ကို၊ ဝိပိတွာန၊ သောကရ၍၊ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏၊ ကုထ
 ဌိ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာတောဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ
 ရဟ္မာသိထောစ၊ ဝန်ကိုဆောင်တတ်သော သဘောနှင့်ပြည့်စုံသောမြင်းအ
 ပေါင်းသည်ကား၊ အဂ္ဂရသံ၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သောရဒရက်အပျော်ရည်
 ကို၊ ဝိပိတွာ၊ သောကရ၍၊ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၊ ဝါထောဒကဇာတကံ၊ ဝါထော
 ဒကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

ဝိနိဒတ္တေန၊ မြင်းထိန်းဝိနိဒတ္တသည်၊ ဒုသိတော၊ ဖျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သာမဿ၊ သာမမင်း၏၊ ပဏ္ဍဝေ၊ ပဏ္ဍဝအမည်ရှိသော၊ ဟထော၊ မင်္ဂ
 လာမြင်းတော်သည်၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ပကတိံ၊ တင့်တယ်စွယ်
 စွာသွားခြင်းသဘောကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ကဿေဝ၊ ထိုမြင်းထိန်းဝိနိဒတ္တ၏
 သာသျှင်၊ အနုပိဗိယတိ၊ ခွင်သော အတုသို့လိုက်၍ကျင့်၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တနုဇော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော မြင်းအား
 ဖျော်စွာဖြစ်သော၊ သိရာကာရကပ္ပိတော၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်ပြုပြင်အပ်သော ဆံရတ်ဆိတ်ရှိသော၊ ဝေ၊ သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နံ၊
 ထိုမြင်းတော်ကို၊ အာနနေ၊ နှုတ်သီးကြိုး၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ မဏ္ဍထေ၊
 မြင်းတင်းကုပ်၌၊ သဒေစပရိ ဝတ္တယေ၊ အကယ်၍လည်း သွားပြားအုံ၊ အ
 သော၊ မြင်းတော်သည်၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ ယျှင်စွာသာယျှင်၊ ခဗ္ဗဘာဝံ၊ ခွင်သည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ပဟာတိာန၊ ပယ်စွန့်၍၊ တဿေဝ၊ ထိုတင့်တယ်စွာသောယောကျ်ား
 ၏သာသျှင်၊ အနုပိဗိယတိ၊ အတုသို့လိုက်၍ကျင့်ထော့၊ ဝိနိဒတ္တဇာတ
 ကံ၊ ဝိနိဒတ္တဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

တာတာချစ်သား၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ အာပိထေ၊ နောက်ကျူသည်ရှိသော်
 အပ္ပသန္ဓေ၊ မကြည်ဆင်သည်ရှိသော်၊ သိဗ္ဗိကသမ္ပကဉ္စ၊ ယောက်သွားခရ
 ကိုထည်းကောင်း၊ သက္ခရဉ္စ၊ ကျောက်စရစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝါထုကဉ္စ၊ သဲ
 ကိုထည်းကောင်း၊ မစ္ဆဂုဉ္စ၊ ငါးအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပဿတိယ
 ယာ၊ မမြင်သကဲ့သို့၊ ဝေတတာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိက္ကေဗိတ်သည်၊ အာပိထေ၊
 နောက်ကျူသည်ရှိသော်၊ အတ္တဒတ္တံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုထည်းကောင်း၊
 ပရတ္တံ၊ သူတပါးအကျိုး စီးပွားကို ထည်းကောင်း၊ သောရိပုသော၊ ထို

ယောကျ်ားသည်း၊ နုပသာတိ၊ မမြင်၊ တာတာချစ်သား၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ အစ္ဆေ၊ ကြည်သည်ရှိသော်၊ ဝိပုသန္ဓေ၊ အကူးသဖြင့်ကြည်သည်ရှိသော်၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သိဗ္ဗိကသမ္ပူကဉ္စ၊ ဘောက်သွားခရုကို လည်းကောင်း၊ သက္ကရဉ္စ၊ ကျောက်စရစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါလုကဉ္စ၊ ဆဲ ကိုလည်းကောင်း၊ မဗ္ဗဂုဗ္ဗဉ္စ၊ ငါးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိယထာ မြင်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ အနာဝိလမ္ဘိ၊ မနောက် ကျသည်ရှိသော်၊ သောပုရိသော၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကိုရှုသောယောကျ်ား သည်၊ အတ္တဒတ္တဉ္စ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုလည်းကောင်း၊ ပရတ္တဉ္စ၊ သူတပါး အကျိုးစီးပွားကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အနာဝိရတိဇာတကံ၊ အနာဝိရတိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ၊ အယံအမ္မော၊ ဤသရက်ပင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္ထ ဝန္တရသုပတော၊ အဆင်းအနံ့အရသာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟုဝါ၊ ဖြစ်သည်၊ သာလျှင်တည်း၊ အာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝပုဇံ၊ ထိုရှေး၌ဖြူတိုင်းဖြစ်သော ပူဇော်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ထဘမာနော၊ ရထွက်၊ အမ္မော၊ သရက်သည်၊ ကေ န၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကဉ္စ၊ ကမ္မထော၊ ခါးသောအသီးရှိစေသနည်း၊ ဝေဒိ ဝါဟန၊ နို့စင်းတည်းဟူသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ရှိသောမင်းမြတ်၊ တေ၊ အ ရှင်မင်းမြတ်၏၊ အမ္မော၊ မင်္ဂလာသရက်ထော်သည်၊ ပုစိမန္နပရိဝါရော၊ တ မာပင်တည်းဟူသော အခြံအရံရှိ၏၊ မူလံ၊ သရက်ပင်၏အမြစ်သည်၊ မူလေန၊ တမာပင်၏အမြစ်နှင့်၊ သံသဋ္ဌိ၊ နှိုးနှော၏၊ သာခါ၊ တမာပင်၏အခက်တို့သည်၊ သာခံ၊ သရက်ပင်၏အခက်သို့၊ နိဝိသရေ၊ ဝင်ကုန်၏၊ အသာတသန္နိဝါသေန၊ မချိုကုန်သော တမာတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းတည်းဟူသော၊ တေနကာရ ထေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အမ္မော၊ သရက်ပင်သည်၊ ကဉ္စ၊ ကမ္မထော၊ ခါးသောအသီးရှိ၏၊ ဒေဝိဝါဟနဇာတကံ၊ ဒေဝိဝါဟနဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘောထံသပေါတကာ၊ အိုဟင်္သာဝယ်တို့၊ တုရေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂေ၊ မြ ကတေအားဖြင့်ဖြင့်သောသစ်ပင်၌၊ ဥစ္စတရံ၊ မြင့်လွန်းသော၊ ဝိပုဝိ၊ အခွပေါ် သို့အာရုဗ္ဗ၊ တက်ကုန်၍၊ ရဟောဂတာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကပ်ကုန်၍၊ မန္တယဂေါ၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြကုန်၏၊ နိဝေ၊ နိဝံ့ရာအရပ်သို့၊ ဩရုဗ္ဗ၊ သက်ကုန်၍၊ မန္တဂေါ၊ တိုင်ပင်ပြောဟောကြကုန်တည်း၊ ဝိဂရာဇာဝိ၊ သား များသေ၌နှင့်၊ ငါမင်းမြတ်သည်လည်း၊ သောသတိ၊ နားထောင်လတ္တံ့၊ ။ ။ ဓမ္မု၊ က၊ ဟယ်မြေခွေး၊ သုဝဇ္ဈော၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသောဟင်္သာတ

ချသည်။ သုဝဏ္ဏေဒု၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသောဟင်္သာတစ်ကောင်နှင့်၊
 နတ်ဖြစ်သောဟင်္သာတစ်ကောင်၊ ဒေဝန၊ နတ်ဖြစ်သော ဟင်္သာတစ်ကောင်၊ ယံ
 မန္တယော၊ အကြင်တိုင်ပင်ပြောဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ထိုသို့တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၌၊ စတု
 မဋ္ဌဿ၊ ကိုယ်အမျိုးအသံဂုဏ်တည်းဟူသော လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်
 ကောင်းမြတ်ထူပေသောမြေခွေးအား၊ ကိန္နု၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဟရေဇမ္ဗ
 က၊ ဟယ်မြေခွေးတို့၊ သင်သည်။ ဗိလံ၊ တွင်းသို့၊ ပဗိသ၊ ဝင်ထေထော။
 စတုမဋ္ဌဇာတကံ၊ စတုမဋ္ဌဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာထ၊ တခင်း၊ အယံ၊ သီဟော၊ ဤခြင်္သေ့သည်။ သီဟဂိုလိ၊ ခြင်္သေ့တို့၏
 ခြေချောင်းလက်ချောင်းတို့နှင့်တူသောခြေချောင်းလက်ချောင်းရှိ၏။ သီဟ
 နဂေါ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ခြေသည်လက်သည်နှင့်တူသောခြေသည်လက်သည်
 ရှိ၏။ သီဟပါဒပတိဗ္ဗိတော၊ ခြင်္သေ့တို့၏ခြေတို့ဖြင့်သာလျှင်ရပ်၏။ သောသီ
 ဟော၊ ထိုခြင်္သေ့သည်။ သီဟသံဗာဒိ၊ ခြင်္သေ့အပေါင်း၌၊ ဧကော၊ တစ်
 တည်း၊ အညတော၊ ခြင်္သေ့သံဗုတစားသော မြေခွေးသံဖြင့်၊ နဒတိ၊ မြည်၏။
 ကော၊ အဘယ်ခြင်္သေ့နည်း။ ရာဇပုတ္တ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏သား၊
 တံ၊ သင်သည်။ မာနဒိ၊ မမြည်ထင့်၊ အပ္ပသန္ဓေ၊ အသံမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊
 တော၌၊ ဝသ၊ နေလော၊ သရေန၊ အသံအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်ကို၊ မာဇာနေယျ၊
 ခွေးဟူ၍မသိစေကုန်ထင့်၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ သင်၏။ သရော၊ အသံသည်၊
 နပေတ္တိကော၊ အဘဖြစ်သောခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်မတူ။ သီဟကော
 ဣဇာတကံ၊ သီဟကောဣဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။
 ဘောဇ္ဇော၊ အချင်းတို့၊ ဧတံ၊ နဒိတံ၊ ထိုအသံသည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏၊ နဒဒိ
 တံ၊ အသံမဟုတ်၊ ဗျဿ၊ သစ၊ ကျား၏လည်း၊ နဒဒိတံ၊ အသံမဟုတ်၊ ဒိပိနော
 စ၊ သစ်၏လည်း၊ နဒဒိတံ၊ အသံမဟုတ်၊ သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့အရေဖြင့်၊ ပါရု
 ထော၊ ရုံအပ်သော၊ ဇမ္ဗော၊ ယုတ်မာသော၊ ဂဒ္ဒိတော၊ မြည်းသည်။ နဒတိ၊
 မြည်၏။ အယံ၊ ဂဒ္ဒိတော၊ ဤမြည်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဒ္ဒိဘဘာဝံ၊
 မြည်း၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနာပေတွာ၊ မသိလေသည်ရှိသော်၊ သီဟစမ္ပေန၊
 ခြင်္သေ့အရေဖြင့်ပါရုတော၊ ရုံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိရိပိခေါ၊ မြင့်ရှည်စွာသာ
 လျှင်၊ ဟရိတံ၊ စိမ်းပိုသော၊ ယဝံ၊ ခုယောကို၊ ခါဒေယျ၊ စားရလေရာ၏။ ရဝ
 မာနောဝ၊ မြည်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခုသယံ၊ ပျက်
 ဆီး၏။ သီဟစမ္ပဇာတကံ၊ သီဟစမ္ပဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဒ္ဓါယစ၊ ယောကီယောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါ၏ ထည်းကောင်း၊ သီလသစ၊ ယောကီယောကုတ္တရာဖြစ်သော သီလ၏ ထည်းကောင်း၊ စာဂဿစ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲအပ်သော ဝတ္ထုကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းကိစ္စသာကို စွန့်ခြင်း၏ ထည်းကောင်း၊ အယံပထမဗ္ဗဒပထံ၊ ဤအကျိုးကို ပဿပဿထ၊ ရှုကုန်သော၊ အယံနာဂေါ၊ ဤနဂါးသည်၊ နာဝါယ၊ သင်္ဘော၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌ သဒ္ဓါခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို၊ ဝဟတိ၊ ကြဉ်းဆောင်၏၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သဒ္ဓိဓေဝ၊ ပညာရှိတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ရာ၏၊ သဒ္ဓိပညာရှိတို့နှင့်၊ သန္တဝံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည် သင့်၏၊ သတံ၊ ပညာရှိတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိဝါသေန၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကြောင့်၊ နှာပိတော၊ ဆေတ္တာသည်သည်၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်၏၊ သီလံ၊ သီလာနိသံသဇာတကံ၊ သီလာနိသံသဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အသမိသဝဂ္ဂေါ၊ အသမိသဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

တဿ၊ ထိုအသမိသဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဝေဒုဂ္ဂဟ၊ လေးသမားကျော်ဖြစ်သော အသမိသဇာတ်၊ ကုဗ္ဗရ၊ မင်္ဂလာ ဆင်တော်ကို ပြသော သင်္ဂါမာဝစရဇာတ်၊ အပ္ပရသော၊ နည်းသော အရသာရှိသော ရုဒရက်ရည်ကို သောက်သော ဝါလောဒကဇာတ်၊ ဂိရဒတ္ထ၊ မြင်းထိန်းဂိရဒတ္ထသည် ဖျက်အပ်သော မင်္ဂလာမြင်းတော်ကို ဆိုသော ဂိရဒတ္ထဇာတ်၊ အနာပိထပိတ္တဝရံ၊ မနောက်ကျသောစိတ်ကို ပြသော အနာပိထဇာတ်၊ ဒေဝါဟန၊ နို့စမ်းအိုးကို ပြသော ဒေဝါဟနဇာတ်၊ ဇမ္ဗူကာ၊ မြေခွေးကို ပြသော စတုမဋ္ဌဇာတ်၊ သီဟနခေါ၊ သီဟကောတ္ထုဇာတ်၊ ဟရိတယဝ၊ မိမ်းသော ရယောကို မစားရသော သီဟ စမ္မဇာတ်၊ နာဂပရေန၊ နဂါးမြတ်ကို ပြသော သီလာနိ သံသဇာတ်နှင့် တကွ၊ ဒဿ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၅-ရူဟကဝဂ်၊

ဘော ရူဟက၊ အရိရူဟက၊ အပိ၊ စင်စစ်၊ သိန္နာပိ၊ ပြတ်ထေသော်ထည်း၊ ဇိယာ၊ စေးညှို့ကို၊ ပုန၊ ထာဘန်၊ သန္ဓိယတေ၊ ဆက်ပြန်အပ်၏၊ ပုရာဏိယာ၊ ပုရာဏီနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္ဓိယထာ၊ စေ့စပ်ပြန်ဦးလော့၊ ကောဓာ၊ ဝတ်၊ အမျက်၏ နိုင်ငံသို့၊ မာဂမိ၊ မလိုက်ထင့်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါကေသု၊ နူးညံ့ကုန်သော လျော်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်ထည်းကောင်း

ကာရိသု၊ ထေးညှိကိုပြုဖတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသုစ၊ ရှိကုန်
သော်လည်းကောင်း၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဖိယံ၊ ထေးညှိသစ်သို့၊ ကရိသ သမိ၊
ပြုအံ့၊ ပုရာဏိယာ၊ ထေးညှိဟောင်းဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အလညော၊ အ
လိုမရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဂူဟကဇာတကံ၊ ဂူဟကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟောသခ၊ ချစ်သားမဟောသခ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သဒ္ဓဟာထိ၊ ယုံ၏
ထော၊ ယာဇ္ဈတ္ထိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ဂူပဝတိ၊ အဆင်းထွသည်၊ ထိယာ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သီလဝတိစ၊ အကျင့် ကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံသည်တည်း။ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသောမိန်း
မကို၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နုဇ္ဈေယျ၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်ရာသ
ထော၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံပါ၏၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ ဒုဗ္ဗဂေါ၊ တုန်းနည်းသည်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သိရိစ၊ တုန်း
ကြက်သရေရှိသောသူသည်တည်းကောင်း၊ ကာသကဇ္ဈိစ၊ သူယုတ်သည်
တည်းကောင်း၊ ကုခါစရံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နုသမေန္တိ၊ တကွ ညီညွတ်ခြင်း
သို့မရောက်ကုန်ရာ၊ သိရိကာဠကဇ္ဈိဇာတကံ၊ သိရိကာဠကဇ္ဈိဇာတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောအမဂ္ဂာ၊ အိုအမတ်တို့၊ ယာယ၊ ယကြင်မိန်းမသည်၊ အဟံ၊ ငါကို၊
ပဗ္ဗတပပါတိတော၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ တွန်းချအပ်၏၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုမိန်း
မသည်၊ အယမေဝ၊ ဤမိန်းမပင်တည်း၊ နုအညော၊ တပါးသောမိန်းမမဟုတ်၊
တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ယောပုရိသော၊ အကြင် ယောကျ်ားကို၊ ပဗ္ဗတ
ပပါတိတော၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ တွန်းချအပ်၏၊ သောပုရိသော၊ ထို
ယောကျ်ားသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်ပင်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ နုအညော၊ တပါးသောသူ
မဟုတ်၊ ယောဟတ္ထန္တိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်အပ်သော ထက်မြေနှားနှာခေါင်းရှိ
သောသူယုတ်မာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိစ္စေတော၊ ပွေးမြူအပ်၏၊ သော
ဟတ္ထန္တိန္ဒော၊ ထိုမြတ်အပ်သော ထက်မြေနှားနှာခေါင်းရှိသော သူယုတ်မာ
သည်၊ အယမေဝ၊ ဤသူယုတ်မာပင်လျှင်တည်း၊ နုအညော၊ တပါးသော
သူမဟုတ်၊ သော၊ ဤမိန်းမ ယုတ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ငှက်ကို၊ အယံ၊ ဤ
ယောကျ်ားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကောမာရပတိ၊ ငယ်ထင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ သို့၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အယမေဝ၊ ဤငါ၏မယားဖြစ်သောမိန်းမ
ပင်လျှင်တည်း၊ နုအညော၊ တပါးသော မိန်းမမဟုတ်၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့
သည်ကား၊ ဝဇ္ဇာ၊ သတ်အပ်ကုန်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိယုမိန်း

မတိန္ဒိ၊ သစ္စံ၊ မှန်သော သစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ လှန့် ရှုရင်းကြမ်းကြုတ်
 စွာထသော၊ ဆင်၊ သူသေကောင်နှင့်တူထသော၊ ပရဒါ၊ ရူပသေဝီ၊ သူမယား
 ကိုနှိပ်တတ်ထသော၊ ဣမဉ္ဇဇမ္ပံ၊ ဤယုတ်မာစွာသော ငတုံးကိုထည်း၊ မုသ
 လေန၊ ကျည်မွေဖြင့်၊ ဟတ္တာ၊ သိသိညက်ညက် ကြေအောင်ရိုက်၍၊ ဒဏ္ဍံ၊
 ဒဏ်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်သော၊ ပါပပတိဗ္ဗတာယ၊ ယုတ်မာစွာသော
 ထင်ကို လုပ်ကျွေးသော၊ ဣမိဿာစ၊ ဤသီလ မရှိသော မိန်းမအားထည်း၊
 ဇိဝန္တိယာဝ၊ အသတ်ရှင်စဉ်ထျှင်၊ ကဗ္ဗန္တနာသံ၊ နားနှာခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒထ၊
 ဖြတ်ကြကုန်သော၊ ၊ ဝုဠပရမဇာတကံ၊ ဝုဠပရမဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ ၊

ဣဇထောကော၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဒေဝါ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့ကိုကြည့်
 တတ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ နသန္တိန္ဒန၊ မရှိကုန်ယောင်တကား၊ ဝေဂူပေ
 သု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါ၊ သီလရှိသောသူတို့ကို ကြည့်တတ်ကုန်သောနတ်တို့
 သည်၊ ပဝသန္တိန္ဒန၊ ဤအရပ်မှကင်းကုန်ယောင်တကား၊ ထောကပါလာ၊
 ထောကပါလဟုသရတ်အပ်ကုန်သော သီလရှိကုန်သောသူတို့ကိုပြီးမြောက်
 တတ်ကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နယိသန္တိန္ဒန၊ မရှိကုန်ယောင်တကား
 လဟာသာ၊ မဆင်မခြင်အဆောတထျှင်အားဖြင့်၊ ကရောန္တာနံ၊ ရှုရင်း
 ကြမ်းတမ်းသော အမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ အသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
 ကိုမစောင့်ကုန်သောသူတို့ကို၊ ပရိသေမိတာယော၊ တားမြစ်တတ်ကုန်သော
 နတ်တို့သည်၊ နယိသန္တိန္ဒန၊ မရှိကုန်ယောင်တကား၊ ၊ တဿ၊ ထိုတရား
 မစောင့်သောမင်း၏၊ ရဇ္ဇေ၊ ပြည်၌၊ ဒေဝေါ၊ မိလားသည်၊ ဝဿဝဿန္တော၊
 ရွာသည်ရှိသော်၊ အကာလေ၊ မရွာသင့်သောကာလ၌၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊
 တဿ၊ ထိုတရားမစောင့်သောမင်း၏၊ ရဇ္ဇေ၊ ပြည်၌၊ ဒေဝေါ၊ မိလားသည်၊
 ကာလေ၊ ရွာသင့်သောကာလ၌ကား၊ နဝဿတိ၊ မရွာ၊ အဓိဂ္ဂကရေ၊ တ
 ရားမစောင့်သောမင်းသည်၊ သဂ္ဂါဋ္ဌာနာ၊ နတ်ရွာဋ္ဌာနမှ၊ စဝတိ၊ လွတ်ကင်း
 ၏၊ သော၊ ထိုတရားမစောင့်သောမင်းသည်၊ တာဝတာ၊ ထိုမှအတိုင်းအရှည်
 ဖြင့်၊ ဟတောနန္၊ ညှဉ်းဆဲသည်မဟုတ်တုံထော၊ မဏိစောရဇာတကံ၊ မဏိ
 စောရဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ၊

ပဏှိတ၊ ပညာရှိ၊ ရမ္မေ၊ မြေထျှော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတပတ္ထရေ၊ တိမဝန္တာ
 ကောင်ခြေရင်း၌ဖြန့်၍တည်သောမြေအပြင်၌၊ သိဝါ၊ ချမ်းချိုမြိန်သောရေ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုရေကန်ကို

ပါဠိတော်-ရကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သိဟောနု၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ရက့တံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏ဟူ၍၊ ဇာနိဇာနန္ဒော သိလျက်၊ သိင်္ဂါဇော၊ မြေခွေးသည်၊ အပပါယိ၊ သောက်ကောင်းသလော။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာနဒီ၊ ကြာတို့၏ဖူးထွင်းအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ပေက္ခရုဏီဟုဆိုအပ်သော အမည်ရှိသောမြစ်ကြီးကို၊ သာပဒါနိ၊ ငှက်ခွေးယုန်ကြောင် သမင်အစရှိကုန်သော သားမျိုးတို့သည်၊ ပိဝန္တိစေ၊ သောက်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ တောနု၊ ထိုသို့သောက်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမြစ်ကြီးသည်၊ အနဒီ၊ မြစ်မဟုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုခိန်းမကို၊ ထေ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ ယဒိပိယာ၊ အကယ်၍ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ခမသု၊ သည်းခံတော်မူထား။ ။ ဗဗ္ဗတပတ္ထရဇာတကံ၊ ဗဗ္ဗတပတ္ထရဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ နကာဟန္တိ၊ မပြုကုန်လတ္တံ့၊ တေနရာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ရက္ခသီဟိ၊ ဘီလူးမတို့သည်၊ ပထောဘိတာ၊ ဖြားဖောင်းအပ်ကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ မဟာပိနာသံ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂမိံသုဇ္ဈဝ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂမိံသန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ယေနရာစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကာဟန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝဇာဟောနု၊ ဝဇာဟကမြင်းမြတ်သည်၊ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဝဇာဟကမြင်းမြတ်၏၊ ဝစနကာ၊ စကားကိုလိုက်နာကုန်သော၊ ဝါဏီဇာဇ္ဈဝ၊ ကုန်သည်တို့ကဲ့သို့၊ သောဇ္ဈိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပါရိ၊ သံသရာ၏ ကမ်းတဘက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမိံသန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝဇာဟကဇာတကံ၊ ဝဇာဟကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိတ္တော၊ ရန်သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နဥဗ္ဗယထေ၊ မပြီးရှင်၊ အဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာစ၊ ကြား၍လည်း၊ နံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နပဗ္ဗိနန္ဓတိ၊ မနှစ်သက်၊ အဿ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စက္ခူ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဆိုင်၍ကြည့်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ နဒဒါတိ၊ မပေး။

အသံ၊ ထိုရန်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပခိုလောမဉ္ဇ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို
 လည်း၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်မပြီး ရှင်ခြင်းအစရှိကုန်သောအ
 ကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ တာနိ၊ ထိုမပြီး ရှင်ခြင်းအစ
 ရှိကုန်သောအကြောင်းတို့ကို၊ ဗိသ္ဗာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ သုတွာစ၊ ကြား
 ၍လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အမိတ္တော၊ ရန်သူတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဧတေအာကာရာ၊ ထိုမပြီး ရှင်
 ခြင်းအစရှိကုန်သော အကြောင်းတို့သည်၊ အမိတ္တသ္မိံ၊ ရန်သူ၌၊ ပတိမ္ပိတာ၊
 တည်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မိတ္တာမိတ္တဇာတတံ၊ မိတ္တာမိတ္တ
 ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာတရာဓ၊ ချစ်သားရာဓအဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝါသာ၊ အရပ်တပါးမှ၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုပင်၍၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ နပိရာဂတော၊
 ရောက်သည်မကြာသေး၊ တာတရာဓ၊ ချစ်သားရာဓတေ၊ သင်၏၊ မာတာ၊
 အမိသည်၊ အညံ၊ ယောကျ်ားတပါးသို့၊ နဥပသေဝတိကမ္ပိနု၊ မရှိမဝကြည်
 ရှောင်ပါ၏လော၊ ။ တာတ၊ တာဝင်၊ ပဏ္ဍိတာနာမ၊ ပညာရှိတို့ မည်သည်
 ကား၊ သစ္စုပသံဟိတံ၊ သစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ဝိရိဝိရိပိ၊ စကားကိုလည်း၊ ဧတံ၊
 ထိုစကားသည်၊ အသုဘတံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ မပိုမဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍
 မကောင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ နခေါပနကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသည်
 ရှိသော်၊ ဓံ၊ ငါ၏၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဥပကူသိတော၊ ဆိုသော၊ ပေါဠပါဒေါ၊
 ကျေးသားပေါဠပါဒသည်၊ ကုတ္တုဇ္ဇန္တာမေ၊ မီးနှင့်ရောသောပြာပူ၌၊ သယတိ
 ဣဝ၊ အိပ်ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သယေထ၊ အိပ်ရရာ၏၊ ။ ရာဇ
 ဇာတကံ၊ ရာဇဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝါမပတိ၊ ရွာသူကြီး၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊
 ငါသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို၊ နုရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်၊ တံ
 တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြူမိ၊
 ဆိုအံ့၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဇီဝိတော၊ အသက်သည်၊ ကဒရေ၊ ငြိုငြင်ဆင်းရဲ
 သည်ရှိသော်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ နည်းသည်ရှိသော်၊ ဓံသံ၊ နွားသားကို၊ ဂဏ္ဍန္တာနံ၊
 ဝယ်ယူကုန်သော၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကိသံ၊ ကြိုသော၊ ဇရုဂ္ဂဝံ၊ နွားအိုကို၊
 ဒဓမာနော၊ ပေးသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ န္ဒိဟိမာသေဟိ၊ နှစ်လတို့ဖြင့်၊ မူလံ၊ အ
 တိုးကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နွေမာသေ၊ နှစ်လတို့ကို၊ သကံရံ၊
 ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပတ္တကာထေ၊ ပိုင်းခြားသောကာလထိုမ
 ရောက်မီ၊ စောဒေထိ၊ အမဲအိုးကိုတောင်းလာ၏၊ တံပိ၊ ထိုအမှုအရာကို

ပါဠိတော်-ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထည်း၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ နုရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်၊ ယာစာယံ၊ အကြင်မိန်းမညစ်
သည်လည်း၊ ကောဠံ၊ ကျိုသို့၊ ဩတိတ္ထော၊ သက်၍၊ ဝိတိ၊ စပါးကို၊ နာဒ္ဒသံ၊
မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ တံပိ၊ ထိုအမူအရာကိုထည်း၊ မဟံ၊ ငါ
သည်၊ နုရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသောအမူအရာကို၊
မေ၊ ငါသည်၊ နမေတိ၊ မနှစ်သက်၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသောအမူအရာကို၊ မေ၊ ငါ
သည်၊ နုရုစ္စတိ၊ မကျိုက်၊ ဝဟပတိ၊ ဇာတကံ၊ ပဟပတိ၊ ဇာတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတရော၊ သွေးတို့ကို၊ စတ္တာ
ရောဇနာ၊ လေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပစ္ဆေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏၊ တေ
သု၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သူတို့တွင်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ
အား၊ သဇီ၊ ခုဗျံ၊ အဆင်းတူသည်၏အဖြစ်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဧကဿ၊ တ
ယောက်သောသူအား၊ ဝဇဗျံ၊ အရွယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဧကဿ၊ တယောက်သောသူအား။ သောဇေ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူအား၊ သာရသီလိယံ၊
ကောင်းသောသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထို
လေးယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူအား၊
မေ၊ ငါ၏၊ တာ၊ ထိုသမီးတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာ
နုန္တာ၊ မထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ တွေ့၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊
ပုစ္ဆာ၊ မေးကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ကိန္နု၊
အဘယ်သူကိုလျှင်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝနိမှသေ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်အံ့၊ နည်း။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆာ၊ သရိ၊ ခုဗျံ၊ တင့်ကယ်သော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော
ကိုယ်၌ထည်း၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဝဇဗျံ၊ အရွယ်ကြီးသောသူအားကား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလျှင်၊
ကရော၊ ပြုပေသည်သာလျှင်တည်း၊ သုဇာတသ္မိံ၊ မြတ်သောအမျိုးနှင့်ပြည့်
စုံသောယောက်ျား၌ထည်း၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသည်
သာလျှင်တည်း၊ အသ္မာကံ၊ ငါတို့သည်တမူကား၊ သီလံ၊ သီလရှိသောသူ
ကို၊ ဂုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သာရသီလဇာတကံ၊ သာရသီလဇာတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပဉ္စမော၊ ငါ့မြောက်သော၊ ဂုဟက
ဝဂ္ဂေါ၊ ဂုဟကဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ၊ ထိုဂုဟကဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ အဒိဂုဟကဂ္ဂပဝတီ
မုသလော၊ ဂုဟကဇာတ်ထိကောဠိဇာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့သည်လည်း

ကောင်း။ပဝသန္တိ သပဉ္စမပေါက္ခရဏီ၊မဏိစောရဇာတ်ပဗ္ဗတုပတ္တရဇာတ်
သည်လည်းကောင်း၊အထ၊ထိုမှတပါး၊ ရုတ္တိမဝါဏီဇေဋ္ဌယတေ၊ဝဏာဟ
ကဿဇာတ်မိတ္တာမိတ္တဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ စိရအာဂထကောဋ္ဌသ
ရိရ၊ ရာဇဇာတ်ဂဟပတိဇာတ် သာဓုသီလဇာတ်နှင့် တကွ၊ ဒသ၊ဆယ်
ဇာတ်တို့တည်း။ ။

ဒဋ္ဌဝဂ်။

အာယသံ၊သံဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယံဗန္ဓနုဉ္စ၊ အကြင်သံခြေချင်းဟုဆိုအပ်
သောအနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ ဒါရူဇံ၊ သစ်သားဖြင့်ဖြစ်သော၊
ယံဗန္ဓနုဉ္စ၊ အကြင်ထောင်ဟုဆိုအပ်သောအနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း
ပဗ္ဗဇံ၊ ပြုခပ်မြက်ထောင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယံဗန္ဓနုဉ္စ၊အကြင်
ကြိုးဟုဆိုအပ်သောအနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဗန္ဓနံ၊
ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဒဋ္ဌံ၊မြီ၏ဟူ၍၊ မိရာ၊ပညာရှိတို့သည်၊ နအာဟု၊မဆို
ကုန်၊မဏိကုဏ္ဍုဒေသသု၊ပတ္တမြားနားခောင်းတို့၌၊ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊
သာရတ္တရတ္တာ၊ လွန်စွာရာဂရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တပ်စွန်းကုန်၏၊တေသံ၊ထို
သူတို့၏၊ ယောဿရာဂေါစ၊ အကြင်လွန်စွာတပ်စွန်းခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊ပုတ္တေသုဒါရေသု၊သားမယားတို့၌၊ ယာအပေ
က္ခာစ၊အကြင်ထောဘတည်းဟူသောဗဲကွက်ခြင်းအနှောင်အဖွဲ့သည်လည်း
ကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေဗန္ဓနံ၊ ထိုလောဘတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊
ဒဋ္ဌံ၊မြီ၏ဟူ၍၊မိရာ၊ပညာရှိတို့သည်၊အာဟု၊ဆိုတော်မူကုန်၏။ ။ဩဟာ
ရိနံ၊အောက်အပါယ် လေးဆုံတို့သို့ဆောင်တတ် ထသော၊ သိထိယံ၊နှောင်
ဖွဲ့ရာအရပ်တို့၌အပေါ်ရေအတွင်းရေအသားတို့ကိုယည်းမဖြတ်တတ်သွေး
ကိုလည်းမထွက်စေတတ်နှောင်ဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း မသိစေတတ်
ကုန်းကြောင်းခရီးရေကြောင်းခရီးအစရှိသည်တို့၌အမှတို့ကိုပြုမိမိသောဌာ
ပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ထျော့သောအနှောင်အဖွဲ့ရှိထသော၊ဗုပ္ပရဉ္စံ၊
ဖြေနိုင်ခက်ထသော၊တေဝိ၊ ထိုတဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကို စင်ထုက်လည်း၊
မိရာ၊ပညာရှိတို့သည်၊ဆေတွာနု၊ဖြတ်၍၊ကာမသုခံ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို
အနပေက္ခိနော၊ ဗဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်ဘဲ၊ ပဟာယ၊စွန့်ကုန်၍၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊သွား
နိုင်ကုန်၏။ ။ဗန္ဓနာဂါရဇာတကံ၊ ဗန္ဓနာဂါရ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယသိက္ခိ၊ ကိုယ်၌၊ တုလျတော၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြမ်းကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟံသာ
 စ၊ ဟင်္သာတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကောဉ္ဇာစ၊ ကြီးကြားတုံ့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မယူရာစ၊ ဥဒေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိယောစ၊ ဆင်
 တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ပသဒါမိဂါစ၊ ချေဟု ဆိုအပ်ကုန်သော သားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သီဟ
 သ၊ ခြင်္သေ့မှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊
 မနူသောသု၊ လူတို့တွင်၊ ယော၊ အကြင် သူသည်၊ ဒဟရောပိ၊ ငယ်သော်
 ထည်း၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ ဝေပိဟောတိ၊ အကယ်၍ထည်းဖြစ်အံ့၊ သော
 တိ၊ ထိုသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့၌၊ မဟာ၊ ကြီးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗာလော၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ သရိရဝါ၊ ကိုယ်ကြီးသော်လည်း၊
 မဟာနာမ၊ ကြီးသောမည်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ထကုဏ္ဍကဘန္ဓိယော၊ ထကုဏ္ဍ
 ကဘန္ဓိယသည်၊ သရိရေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 တံ၊ ထိုထကုဏ္ဍကဘန္ဓိယကို၊ ဥာဏေနပိ၊ ဥာဏ်အားဖြင့်ထည်း၊ ခုဒ္ဒကော
 တိ၊ ငယ်၏ဟူ၍၊ မာမညိတ္ထ၊ မမှတ်ကြကုန်ထင့်၊ ကေလိသီလဇာတကံ၊
 ကေလိသီလဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောန္တောတာပသာ၊ အိုရထေတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဂ္ဂပက္ခေဟိ၊
 ဝိဂ္ဂပက္ခနဂါးမင်း၏အမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ရောပထေဟိစ၊ နေပထနဂါးမင်း၏
 အမျိုးတို့နှင့်ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း၊ ဘဗျာပုတ္တေဟိစ၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမင်း၏ အမျိုးတို့နှင့်
 ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏ္ဍာဂေါတမနဂါးမင်း၏အမျိုးတို့နှင့်
 ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြစေကုန်ထော၊ ။
 ဘောန္တောတာပသာ၊ အိုရထေတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အပါဒကေဟိ၊
 အခြေမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ စ္စိပါဒကေဟိစ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်
 သောသတ္တဝါတို့နှင့်ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေဟိစ၊ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော

သတ္တဝါတို့နှင့်ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တိ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိစ၊ များသောအခြေရှိကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့နှင့်ထည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တိ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တိ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော့၊ ၊
 ဘောဇ္ဇောတာပဿ၊ အိုရသေ့တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အပါဒ
 ကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်၊ မာဟိံ၊ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊
 န္ဗိပါဒကောစ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်ထည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာဟိံ
 သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ စတုပ္ပဒေါစ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါ
 သည်ထည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာဟိံ၊ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေါစ၊ များ
 သောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်ထည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မာဟိံ၊ သိ၊ မညှဉ်းဆဲ
 စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တိ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်
 လော့၊ ၊ ဘောဇ္ဇောတာပဿ၊ အိုရသေ့တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာစ၊ ဝဋ်တရားခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ငြိစွန်းထုတ်ကုန်
 သောသတ္တဝါတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာစ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသတ္တဝါတို့သည် ထည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘုတပစ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့
 သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကေဝလသကလံ၊ အပိုင်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဘဒ္ဒိန္ဒါ၊ ကောင်း
 သောအာရုံတို့ကိုသာလျှင်၊ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရ
 သော၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောဆင်းရဲခြင်းသို့၊ မာဂမာမာဂန္တုန္တု၊ မရောက်စေ
 ကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တိ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကြကုန်
 လော့၊ ၊ ဘောဇ္ဇောတာပဿ၊ အိုရသေ့တို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာ
 ဏော၊ ကိလေသာမရှိ၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော၊ ကိလေသာ
 မရှိ၊ သံစော၊ သဗ်ာတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော၊ ကိလေသာမရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ တိတ္ထံရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏၊ ဂုဏေ၊
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်ထော့၊ ၊ ဘောဇ္ဇောတာ
 ပဿ၊ အိုရသေ့တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အပိဝိန္တိကာသတပဒိ၊ မြွေကင်း
 မြီးကောက်ကင်းခြေများတို့လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်းကောင်း
 သရေဗုဒ္ဓုထိကာ၊ တက်တုကြွက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ သရိသပါနိ၊ ရွှေဂွား၍ သွားတတ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်၊
 ပမာဏဝန္တာနိ၊ ကိလေသာရှိကုန်၏၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤကိလေသာရှိကုန်သော

သတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပမာဏာနံ၊ ကိလေသာမရှိကုန်သော၊ တိတ္ထိံ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ရက္ခိံ
 နိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တကမ္မံ၊ စောင့်ရှောက်သောအမှုကို၊ ကရောန္တ၊
 ပြုစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသိသထ၊ တောင့်တကုန်လော့၊ ။
 ဘောဇ္ဇောတာပသာ၊ အိုရသေ့ဘို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ရတန
 ဣယဂုယော ရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အနုဿရန္တေန၊ အေဝံ
 မေ့သောအားဖြင့်၊ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ
 သည်၊ ရတနတ္ထယဂုယော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အနုဿ
 ရန္တေန၊ အောက်မေ့သောအားဖြင့်၊ ပရိတ္တာ၊ အရံအတားကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
 ပြီ၊ ဘူဘာနိ၊ ငါ၏အကျိုးမဲ့ကိုအလိုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပနိက္ကမန္တ၊
 ဖဲစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသိသထ၊ တောင့်တကုန်လော့၊ သောအ
 ဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 သတ္တန္တံ၊ ခုနှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့အား၊ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရော
 ထ၊ ပြုကြကုန်လော့၊ ခန္ဓဇာတကံ၊ ခန္ဓဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ။

ဝိရက၊ အရှင်ဝိရက၊ မဇ္ဈိဘာဏိကံ၊ သာယာသော အသံရှိထသော၊
 မယူရဝိဝသကီ၊ သံ၊ ဥဒေါဝိးထည့်နှင့်တူသော အဆင်းရှိထသော၊ မယံ၊ ငါ
 ၏၊ ပတိံ၊ ထင်ဖြစ်သော၊ သဝိဋ္ဌကံ၊ သဝိဋ္ဌကအမည်ရှိသော၊ သကုဏံ၊ ငှက်
 ကို၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ ပသောသိအဝိ၊ မြင်ပါ၏လော့၊ ။ ကာကိ၊ ကျီးမ၊ ဥဒ
 ကထထစရဿ၊ ရေကြည်းရပ်၌ကျက်စားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပက္ခိနော၊
 ငှက်သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာမကမန္တ၊ ဘောဇိနော၊ ဆယ်၍ ပေးအပ်သောငါး
 မိမ်းကိုစားသော၊ သဝိဋ္ဌကော၊ သဝိဋ္ဌကသည်၊ တဿ၊ ထိုရေကြည်းအရပ်၌
 ကျက်စားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောငှက်၏၊ အနုကရံ၊ အနုကရောဇ္ဇော၊ အတုပြု
 ခြင်းကြောင့်၊ သေဝါလေန၊ မှော်သည်၊ ပထိဂုဏ္ဍိတော၊ ဣမ်းအပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ မတော၊ သေလေပြီ၊ ဝိရကဇာတကံ၊ ဝိရကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဂင်္ဂေယျာမန္တော၊ ဂင်္ဂါမြစ်ငါးသည်ထည်း၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပေ
 ၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ယမုနော၊ ယမုနာငါးသည်ထည်း၊ သောဘတိ၊ တင့်
 တယ်ပေ၏၊ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိ ထသော၊ နိဂြောပေရိမဏ္ဍ

ထော၊ ဗညောဇီပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ဝန်းသော ကိုယ်ရှိထသော၊ ဤသမာယ
 တဂီဝေါစ၊ ရထားသန်ကဲ့သို့ရှည်သော လည်ရှိထသော၊ အယံဝုဂိသော၊ ဤ
 ယောကျ်ားသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသဘင်တို့ကိုသာလျှင်၊ အတိ
 ရောစတိ၊ လွန်၍ တင့်တယ်သေး၏။ အန္တောပပကစ္ဆပ၊ အိုထိပ်ယုတ်
 မာ၊ ပုစ္ဆိထော၊ မေးအပ်သောလိပ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊
 ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏။ တံ၊ ထိုမေးအပ်သော ပြဿနာကို၊ န
 အက္ခာသိ၊ မဖြေအညံ့၊ တပါးကို၊ အက္ခာသိ၊ ဖြေဆို၏။ အတ္တပ္ပသံသကော၊
 မိမိကိုယ်ကိုမြီးမွင်းထွေရှိသော၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
 သော၊ အယံပေသော၊ ဤယောကျ်ားကို၊ အသ္မာကံ၊ ငါတို့သည်၊ နရုစ္စတိ၊
 မနှစ်သက်အပ်။ ဂင်္ဂေယျဇာတကံ၊ ဂင်္ဂေယျဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ကစ္ဆပ၊ အဆွေလိပ်၊ ဣဗ္ဗံ၊ ငါတို့ကံတွန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝဋ္ဋမယံ၊
 လုံး၍ပြုအပ်သော၊ ပါသံ၊ သားရေကျော့ကွင်းကို၊ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်၊ သိန္နံ၊
 ဖြတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့ ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊
 သုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်။ နေဟိတိ၊ မလှစေအံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုချေအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊
 ကစ္ဆ ပေ၊ လိပ်သည်။ ဝါရိံ၊ ရေသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ကုရူဂီ၊ ကုရူမည်
 သောသမင်သည်ကား၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သတ္တပတ္တော၊ ခေါက်
 ရှာဌကံသည်ကား၊ ဗုမ္မဂ္ဂာ၊ သစ်ပင်ပျားမှ၊ ဗုရေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဝုတ္တေ၊
 သားတို့ကို၊ အပါနယိ၊ ဆောင်၏။ ကုရူဂီမိဂဇာတကံ၊ ကုရူဂီမိဂဇာတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံဓေသော၊ ဤမွေထျော် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော
 ဥယျာဉ်အရပ်သည်၊ အနုကာမယကာမေန၊ နှစ်သက်ထသော၊ ပိယေန၊ ချစ်
 စွာထသော၊ ပတိနာ၊ ထင်ဖြစ်သော၊ အဿကရာဇေန၊ အဿကမင်းနှင့်၊
 သဘာထက္ခ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဝိစရိတော၊ သွားထာဘူးသော၊ ဓေသော
 အရပ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝေန၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ သုရုက္ခေန၊ ချမ်း
 သာဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ ပေါရာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲ
 ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပိဗိယတိ၊ ဗူးထွင်းအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿကဗညာ၊ အဿကမင်းထက်၊ ကီဇော၊ နွားချေးပိုးကိုသာ

လျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိယတဇရာ၊ အလွန်ချစ်အပ်၏။ * အဿကဇာ
တကံ၊ အဿကဇာတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သံသုမာရ၊ မိကျောင်း၊ သမုဒ္ဒဿ၊ ဝင်္ဂါ၊ ပါရိ၊ ကမ်းတစ်ခု၊ ယာနိ၊
အကြင်သရက်သီးအစရှိသည်တို့ကို၊ တယာ၊ သင်ကည်း၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်
ကုန်၏၊ ဇေတဟိ၊ အမွေဟိစ၊ ထိုသရက်သီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတဟိ
ဇမ္ဗူဟိစ၊ ထိုသပြေသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတဟိပန၊ သေဟိစ၊ ထိုပိန်း
နွဲ့သီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အထံ၊ အလိုမရှိ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဥဒုမ္မ
ရော၊ ရေသပန်းသည်သာလျှင်၊ ဝရံ၊ ကောင်း၏။ သံသုမာရ၊ မိကျောင်း၊
ဝတ၊ စင်စစ်တေ၊ သင်၏၊ ဗောဓိ၊ ကိုယ်သည်ကား၊ မဟတိ၊ ကြီး၏။ တရုပိ
ကာ၊ ထိုကိုယ်အား၊ ဝေျာကံပတ်သော၊ ပညာစ၊ ပညာသည် တမူကား၊ န၊
မရှိ၊ ထုံ၊ သင့်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝပိတော၊ အထိ၊ ထုည့်စားရထေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ယထာသုခံ၊ အလိုအထောက်၊ ဝစ္ဆ၊ သွားလေ။ သံသုမာရဇာတ
ကံ၊ သံသုမာရဇာတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သမ္ပရုက္ခ၊ အချင်းသစ်ပင်၊ ဝနေ၊ ထောင့်၊ အဿကဏ္ဍာရုက္ခာစ၊ အင်ကြင်း
ပင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘေဒကာရုက္ခာစ၊ သစ်ဆိမ့်ပင်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူးကုန်ပြီ၊ တာနိ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်
ကား၊ ထုံ၊ သင်သစ်ပင်သည်၊ သက္ကသိယထာ၊ ထိုမှဤမှရွေ့သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ထာ၊ ထိုအတူ၊ နသက္ကန္တိ၊ ထိုမှဤမှရွေ့ကုန်၊ ပရံဂံ၊ ထောင်သောဘောင်းကို
ဘိတွာ၊ ဘောက်၍၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံပေါရ၊ ထာကုက္ကု၊ ရှေ့၊ ဤ
ကြက်ဟောင်းသည်၊ ဝါဠုပါသာနံ၊ သားခြီးကျော့ကွင်းတို့၌၊ ကုသလော၊
ထိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗန္ဓိတံ၊ မိမိပုံသောဌ၊ အဒတွာ၊
မပေးမူ၍၊ အပက္ကမတိစ၊ ကျော့ကွင်းမှရှောင်လည်းရှောင်၏။ ဘာသတိစ၊
ငါ့ကိုလည်းဆိုခဲ့၏၊ ဘာသိတွာ၊ ဆိုပြီး၍လည်း၊ ပယာတော၊ ပြေးလေ၏။ ။
ကက္ကု၊ ခုဇာတကံ၊ ကုက္ကု၊ ခုဇာတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

အမ္ဘော၊ အဆွေခရီဝန်ယ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သစ်ပင်၌၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တ
ချက်တည်းသောပေါက်မိသဖြင့်၊ ဥတ္တမဂံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဝိတိဇ္ဇတံ၊ ကွဲ၏။
သကဏ္ဍကော၊ အဆူးရှိသော၊ သိန္နပတ္တော၊ သေးသောအရွက်ရှိသော၊
အယံရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်ကား၊ ကောနာမ၊ အတယ်မည့်သောသစ်ပင်
နည်း။ ဘောကန္ဓလက၊ ဒိုကန္ဓလက၊ ဂုရုဇ္ဇော၊ ဌက်မြတ် ဖြစ်သော၊
အယံဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ဝနာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်
သောထက်ပံတော ကသစ်တောတို့ကို၊ ဝိတုဒံပိတုဒန္တော၊ ထွင်းထွက်၊ အ

သာရကေသု၊ အနှစ်မရှိကုန်သော ထက်ဝံကသစ် အစရှိကုန်သော၊ ကဗ္ဗဂ္ဂ
 ရုက္ခေသု၊ ထင်းအစုသာဖြစ် ကုန်သောသစ်ပင်တို့၌၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အစရှိ၊
 ကျက်စားထူးထူးပြီ၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဇာတိသာရံ၊
 ဇာတ်အားဖြင့်အနှစ်ရှိသော၊ ခဒိရံ၊ ရှားတောသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လာ၏၊ ပါပု
 ဏိတွာ၊ ရောက်လာ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သစ်ပင်၌၊ ဥတ္တမင်္ဂံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
 ဘိဒါ၊ ခွဲ၏၊ သောသာ ရရူးကွာ၊ ထိုအနှစ်ရှိသောသစ်ပင်သည်၊ ခဒိရောနာမ၊
 ရှားပင်မည်၏၊ ကန္ဓထကဇာတကံ၊ ကန္ဓထကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဗဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗဒ္ဓဝဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ထဿ၊ ထိုဗဒ္ဓဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 သည်ကား၊ ဒဋ္ဌဗန္ဓနုတံသဝရောစ၊ ဗန္ဓနာဂါရဇာတ် ကေဠုသီလဇာတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဘာနံ၊ ဝိရူပက္ခသဝိဋ္ဌကမတ္ထဝရော၊ ခန္ဓာဇာတ်ဝိရ
 ကဇာတ်ဝဂ္ဂီယုဇာတ်သည် လည်းကောင်း၊ သကုရုဂံသအဿကအပ္ပဝ
 ရော၊ ကုရုဂံဝိဂဇာတ်အဿကဇာတ်သုသုဟရဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ပုန၊ တဘာနံ၊ ကုက္ကုဋကော၊ ကုက္ကုဋကဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝရုဋ္ဌေန၊
 ကန္ဓထကဇာတ်နှင့်၊ တက္ခ၊ ဒဿ၊ ဆတ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၇-ဗိရတထမ္ဘဝဂ်၊

တာတ၊ ဘာခင်၊ ခဝံ၊ မပြတ်၊ အပ္ပမတ္တေ၊ မစေ့မထေ့၊ သံဝဇ္ဇရံ၊ တနှစ်ပတ်
 ထုံး၊ ဗိရတထမ္ဘကတ္ထိံ၊ ဗိရတထမ္ဘကသုသာန်၌၊ ယောဂ္ဂံ၊ ထေ့ကျက်ခြင်း
 ကို၊ အကာထိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ ထိုသို့လျက်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့၊ ဝိဂဟ္တာ၊ ဝင်၍၊ အ
 ညံ၊ တပါးကို၊ ဗျာကာထိ၊ ဆို၏၊ အပ္ပပညံ၊ ပညာနည်းသောသူကို၊ နိယမော၊
 အမြဲထေ့ကျက်ခြင်းသည်၊ နုတာယထိ၊ မစောင့်ရှောက်၊ တာတသောမဒတ္ထ၊
 ချစ်သားသောမဒတ်၊ ခနံ၊ ဥပ္ပာကို၊ ယာစနကော၊ တောင်းသောသူသည်၊ အ
 ထာသံဝါ၊ မချခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာသံဝါ၊ ခခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒယံ၊ နှစ်ပါးသောအပြားသို့၊ နိဝဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဝိသင်္ဂံ၊
 မှန်၏၊ ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းသည်၊ ဇေဝဋ္ဌော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ သော
 မဒတ္ထဇာတကံ၊ သောမဒတ္ထဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။
 ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ၊ တက္ကဿ၊ ထမင်း၏၊ ဥပရိမောဝဇ္ဇော၊ အဝတ်
 ဖြစ်သော အခြင်းအရာသည်ကား၊ အညော၊ တပါးတည်း၊ ဟေဋ္ဌိမော၊
 အောက်ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ အခြင်းအရာသည်ကား၊ အညော၊ တပါးတည်း၊
 တေဝ၊ သင့်ကိုလျှင်၊ ပုစ္ဆံ၊ မိ၊ ငါမေး၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ထမင်းကား၊ ကိံ။

အဘယ်သို့နည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်ထမင်းကား၊ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဘဒ္ဒ
 န္တေ၊ အိုအရှင်ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇေ၊ နုအမျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
 တိက္ခကော၊ ထမင်းတောင်းလို၍၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ လာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤထမင်းသည်၊ ကိဿနုခေါ၊
 အဘယ်သူ၏သာလျှင်၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌကေန၊ စားကြွင်းထမင်းသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်
 လေရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဝေသထိ၊ ရှာ၏၊ ဣမံတတ္ထံ၊ ဤထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇ
 န္တေ၊ စားသောအဟံတိ၊ ဤပုဏ္ဏားမ၏သယောကံ၊ ထင်သည်ကား၊ တံ၊
 သင်မှ၊ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်၊ ကောဋ္ဌံ၊ ကျီထံသို့၊ ဩတိ၊ ဧစ္စော၊
 ဝင်၏၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတကံ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကုရုရာဇာတိ၊ ကုရုမင်းဟူ၍၊ ဧတံ ဝ
 စနံ၊ ထိုစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏၊ သောရာဇေ၊ ထိုကုရုမင်း
 သည်၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့ကို၊ အန္တရံ၊ ရန်တိုက်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ရဋ္ဌေဟိ၊
 တိုင်းနိုင်ငံသူတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌေ၊ အမြစ်အရင်းပြတ်လေ၍၊ ဝိဘဝံ၊
 ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ဘူး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆန္ဒာဂမနံ၊
 ဆန္ဒာဂတိအစရှိသည်ထို့လိုက်ခြင်းကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပုသံ
 သန္တိ၊ မမြီးမွမ်းကုန်၊ အဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ ကိလေသာတို့သည်မပျက်ဆီးအပ်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ၊ ပသံဟိတံ၊ မှန်သည်နှင့်စပ်သော၊ ဝိရံ၊ စကား
 ကိုသာ၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကုရုဇာတကံ၊ ကုရုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယေန၊ အကြင်ဌက်ကြောင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊
 နဒီ၊ မြစ်ကိုလည်း၊ ပေယျံ၊ ကမ်းနား၌ရပ်၍ သောက်ခြင်း၊ ဌာစွမ်းနိုင်
 ကောင်းသောရေရှိသောမြစ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်ဌက်
 ကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ယဝံစ၊ ရယောအစရှိသော စပါးပင်နုကို
 လည်း၊ ဝုဟံ၊ ဖုံးထွင်းနိုင်ပြီးသောစပါးပင်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ယေန၊
 အကြင်ဌက်ကြောင့်၊ ခုရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဂတံ၊ သွားလတ်သော အဆွေ
 ခင်ပွန်းကို၊ အဂ္ဂယန္တိ၊ ရေခံအံ့ဟူ၍ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုဌက်ကို၊ တေ၊ သင်
 တို့၊ အဘာထော၊ ပို့ထားစေ၏၊ ဟန္တု၊ ယူလော၊ နံ၊ ထိုဌက်သားကို၊ ဘုဉ္ဇ၊ စား
 ထေသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ယတောယဒါကာထေ၊ အကြင်ကာထ၌၊ ဝါ
 ယသမံသံ၊ ကျီးသားကို၊ လဘိတ္တာ၊ ရ၍၊ ဝါယသံပိ၊ ဝါ၊ သားကို စင်ထုက်
 လည်း၊ ပဟေတဝေ၊ ပို့ထားခြင်းငှါ၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့သေး၏။

ဟံသာစ၊ ဟာဇာသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကောဉ္ဇာစ၊ ကြီးကြားသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မယုရာစ၊ ဥဒေါင်းသားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥပနိတဒ်ဆက်လာကုန်သည်ရှိသော်၊ တာဒိ၊ ထိုဟာဇာသား အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟေတဝေ၊ ပို့လာခြင်းငှါ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နုဿရိဿတိ၊ မအောက်မေ့လတ္တံ့ နည်း၊ သရိဿတိဇေ၊ အောက်မေ့လတ္တံ့ သည်သာလျှင် တည်း၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ အသတိယေဝ၊ မအောက်မေ့ခြင်းသာလျှင်၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာ၏၊ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်း သည်ကား၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ပုဏ္ဏံနဒိဇာတကံ၊ ပုဏ္ဏံနဒိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သောကစ္ဆပေါ၊ ထိုထိပ်သည်၊ သုဂ္ဂဟိတတ္ထိံ၊ ကောင်းစွာကိုက်၍ချီအပ်သော၊ ကဋ္ဌတ္ထိံ၊ တုတ်တံ၌၊ ပဗျာဟရံ၊ ပဗျာဟရန္တော၊ စကားဆိုခြင်းကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဝဓိဝတ၊ သတ်လေ၏တကား၊ သကိယာ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ အဝဓိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိသတ်၏၊ နရဝိရိယသေဋ္ဌ၊ လူတို့တွင်ရဲရင့်ခြင်းဖြင့် မြတ်တော်မူသောအရှင်မင်းမြတ်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်၊ ဇေဝံပိ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကုသလံဝါစံ၊ အပြစ်မရှိသော စကားကိုသာလျှင်၊ ပရဋ္ဌေ၊ ပြောဆိုရာ၏တဉ္စ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော စကားကို၎င်း၊ အတိဝေထံ၊ အခါသေးမြင့်၊ နပရဋ္ဌေ၊ မပြောဆိုရာ၊ ဗဟုဘာထေန၊ စကားများစွာဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ကစ္ဆပံ၊ ထိပ်ကို၊ ပဿထိ၊ မြင်၏လော၊ ကစ္ဆပဇာတကံ၊ ကစ္ဆပဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ဇာထိနော၊ အရှင်တံငါတို့၊ အယံအဂ္ဂိ၊ ဤမီးသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နတပတိ၊ မပူစေ၊ မပူစေ၊ သာဓုတန္တိတော၊ ကောင်းစွာချွန်အပ်သော၊ အယံသုလေ၊ ဤတံပို့သည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နတပတိ၊ မပူစေ၊ သော၊ ထိုငါ့ထင်ငါးဒိုသည်၊ ရတိယာ၊ ငါးပါးသောကားမဂုဏ်၌ မှေ့ထောင်သဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသောငါးမနေခံသို့၊ ဂကော၊ လိုက်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တိ၊ ငါ့မယားငါးမသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ယဉ္ဇမညတေ၊ အကြင်အောက်မေ့ခြင်းကိုပြုလတ္တံ့၊ တဒေဝ၊ ထိုမယားငါးမ၏အောက်မေ့ခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တပတိ၊ ပူစေ၏၊ သောရာဂဂ္ဂိ၊ ထိုငါးမကိုတပ်စွန်းခြင်း တည်းဟူသော ရာဂမီးသည်သာလျှင်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တပတိ၊ ပူစေ၏၊ စိတ္တဉ္စ၊ ရာဂနှင့်ဗျာဉ်သော ငါ့စိတ်သည်သာလျှင်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပတ္တိတော၊ ထောင့်တသော သတ္တဝါကို၊ ကွမိ၊ တရံတဆစ်၌၊ နဟညတေ၊ မသတ်အပ်၊ ဇာထိနော၊ အရှင်

တံငါတို့၊ နံ၊ ငါ့ကို၊ ဗာရာ၊ အိမ်မှ၊ မုဉ္ဇထ၊ ထွတ်ကြွပါကုန်လော့၊ မစ္ဆတ၊ တကံ၊ မစ္ဆတတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အဗ္ဗ၊ အမိ၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ယောကော၊ သတ္တဝါသည်လည်း၊ ဧတိဿာကာမသေဝနာယ၊ ထိုကာမကိုမှီးဝဲခြင်း၌၊ အတ္တမနေော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဂ္ဂ၊ သမီးသေဂ္ဂ၊ ထွံပန၊ သင့်သည်တမူကား၊ ဂါမဓမ္မဿ၊ ရွာသူ၏အကျင့်၌၊ အကောဝိဒါ၊ အဘယ်ကြောင့်မထိမ္မာဘိသနည်း၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ပဝနေ၊ တောအရပ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သန္တဝဝသေန၊ ပေါင်းဘော်လိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ လက်ကိုင်လတ်သည်ရှိသော်၊ ယံပရောဒေထိ၊ အကြင်ငို၏၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၌၊ ဝေဿော၊ ဤသို့ငိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကဝ၊ သင်၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ ကော၊ အသို့နည်း၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ကုမာရိကာနာမ၊ သူငယ်မမည်သည်မဟုတ်တုံလော့၊ တာတာ၊ ဘခင်၊ ယောဝိတာ၊ အကြင်အဘသည်၊ ဒုက္ခဗုဒ္ဓာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းထွေလတ်သည်ရှိသော်၊ တာတံ၊ စောင့်ရှောက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သောဝိတာ၊ ထိုအဘသည်၊ ဝနေ၊ တောအရပ်၌၊ ဒုက္ခိ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သောသမီး၌လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရောတိကတံမညတိ၊ ပြုအပ်၏ဟုထင်မှတ်၏၊ သာဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝနဿ၊ တောအရပ်၏၊ မဇ္ဈော၊ အထယ်၌၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ တာထဂ္ဂဟထတ္တာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုယူဆံ့သောငှါ၊ ကန္ဓာမိ၊ ငိုရအံ့နည်း၊ ယောဝိတာ၊ အကြင်အဘသည်၊ တာယိတာ၊ စောင့်ရှောက်ထိုက်၏၊ သောဝိတာ၊ ထိုအဘသည်လျှင်၊ သဟသံ၊ ရှန်ရင်းသောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သေဂ္ဂ၊ ဇာတကံ၊ သေဂ္ဂ၊ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘဏေ၊ အချင်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗဿ၊ စဉ်းလဲသောသူ၏၊ ဣဒံဿဋ္ဌေယျံ၊ ဤအတူစဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုပိန္နိတံ၊ ကောင်းစွာကြိုအပ်၏၊ ကုဗုဿ၊ ကောက်ကျစ်သောသူ၏၊ ပမိုကုဗု၊ အတူကောက်ကျစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စောပိတံ၊ တုစွာပြုအပ်၏၊ ဖာလံ၊ သံထွန်သွားကို၊ မုဘိကာ၊ ကြွက်တို့သည်၊ ဝေခါဒေယျံ၊ အကယ်၍စားနိုင်ကုန်အံ့၊ ကုမာရီ၊ သူငယ်ကို၊ ကုလဿ၊ စွန်တို့သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဟရေယျံ၊ မချိုနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဟရေယျံ၊ ဝေ၊ ချိုနိုင်ကုန်ရာ သည်သာ လျှင်တည်း၊ ဝေ၊ ကော၊ လောက၌၊ ကုဗုဿ၊ ကောက်သောသူ၏၊ ကုဗုကုဗု၊ ကောက်တုံ၊ ကောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ နိကတိနေ၊ စဉ်းလဲတတ်သောသူကို၊ နိကထျာ၊ အတူစဉ်းလဲသောအမှုကို၊ ကာရကာစာပိ၊ ပြုတတ်

သောသုတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ပုတ္တနန္ဒ၊ သားပျောက်
သောယောကျ်ား၊ ဖာထနဋ္ဌဿ၊ ထွန်သွားပျောက်သောသူအား၊ ဖာလံ၊ ထွန်
သွားကို၊ ဒေဝိ၊ ပေးပေလော၊ ဖာထနဋ္ဌော၊ ထွန်းသွားပျောက်သောသူသည်။
တော၊ သင်၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ မာအဟာသိ၊ မဆောင်စေလင့်၊ ကုဇုဝါဏိဇ္ဇ
ဇာတကံ၊ ကုဇုဝါဏိဇ္ဇဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ဒုဗ္ဗေဓာနံ၊ ပညာမရှိကုန်ထသော၊ အရိယဝေဠံ၊
ထုရားအစရှိကုန်သော အရိယာတို့၏တရားကို၊ အပဿတံ၊ မမြင်ကုန်ထ
သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်နှိုက်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့နှိုက်
လည်းကောင်း၊ ကတော၊ မပြတ်ပြောသောစကားသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟိရ
ညံ၊ ငွေ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောကဏာ၊ ဤငါ့ငွေငါ့ရွှေဟု
ဆိုသောစကား၊ ဝေဟေ၊ အိမ်၌၊ န္ဒေန္ဒေဂဟပတယော၊ နှစ်ယောက်နှစ်
ယောက်ကုန်သောအိမ်ရှင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်
နှစ်ယောက်ကုန်သော အိမ်ရှင်တို့တွင်၊ ဇကော၊ တယောက်သောအိမ်ရှင်
သည်ကား၊ အမဿကော၊ ရတ်ဆိတ်ကြင်စွက်လည်းမရှိ၊ ဝမ္မတ္ထနော၊
ရှည်သောသားမြတ်လည်းရှိ၏၊ ဝေဏိကတော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်ထုံးအပ်သောဆံထုံးလည်းရှိ၏၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ အင်္ဂီ
တကဏ္ဍကော၊ ထွင်းအပ်သော နားလည်းရှိ၏၊ ဗဟုနာဗဟံ၊ များစွာသော၊
ဝနေနဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကိတော၊ မိဘတို့အားပေး၍၊ အာနိတော၊ ဆောင်အပ်
သော၊ သော၊ ထိုအိမ်ရှင်သည်၊ ဇနံ၊ ကျွန်အမှုလုပ်အစရှိသောသူကို၊ ဝိတုဒ
တော၊ ဟယ်ကျွန်ပြန်နိုင်သည် အမှုကိုမပြုကောင်းလောဟု နှုတ်သီးတုံတို့
ဖြင့် ထိုးတတ်၏။ ဝရဟိတဇာတကံ၊ ဝရဟိတဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တုဒ္ဓား၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတရူပေါ၊ အ
သက်ရှည်သောသဘောရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ရဋ္ဌာ၊
ပြည့်သော လှူရာမြို့ရွာအရပ်မှ၊ ဝိဝနံ၊ ရေမရှိသော တောအရပ်သို့၊ အာဂ
တော၊ ဝင်သာ၍၊ အရညသ္မိံ၊ ဟောအရပ်၌၊ ရုက္ခမူဃေ၊ သစ်တင်ရင်း၌၊ ဧက
ကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ ကပ္ပဏောဝိယ၊ အထီးကျန်သောသူကဲ့
သို့၊ နုသိန္နော၊ နေထျက်၊ ဗျာယသိ၊ အဘယ်သို့ကြိတ်သနည်း၊ သမ္မ၊ အ
ဆွေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတရူပေါ၊ အသက်မွေးရသောသူ
ကဲ့သို့၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ရဋ္ဌာ၊ ပြည့်သောလှူရာမြို့ရွာ
အရပ်မှ၊ ဝိဝနံ၊ ရေမရှိသောတောအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ ဝင်သာ၏၊ အရည

ထို့။ တောအရပ်၌၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ကပ္ပဏောပိယ၊ အထီးကျန်
 သောသူကဲ့သို့၊ ဧကေကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ နိသိန္ဒော၊ နေထုက်
 သတ်၊ ထုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသာဝကဟု ဆိုအပ်ကုန်သော သူတော်ကောင်း
 တို့၏။ ဓမ္မံ၊ လောကဝံတရားရှစ်ပါးသည် နှိပ်စက်၍ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိသော
 သဘောကို၊ အနုဿရုံအနုဿရုက္ခော၊ အောက်မေ့သောကြောင့်၊ ဈာယာ
 မိ၊ ကြံ၏။ ဝေဗ္ဗဝဇေတကံ၊ ဝေဗ္ဗဝဇေတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဗိရဏထန္တဝဂ္ဂေါ၊ ဗိရဏထမ္ပဝဂ်
 တည်း။ တဿ၊ ထိုဗိရဏထမ္ပဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ အထ
 ထိုဒဠဝဂ်၏။ အခြားမဲ့၌၊ ဗိရဏထန္တဝဂ္ဂော၊ သောမဒတ္တ ဇာတ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ နေဋ္ဌော၊ နေဋ္ဌဇာတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ကုရုရာဇေရုတ္တ
 မပုဏ္ဏနဒီ၊ ကုရုဇာတ်ပုဏ္ဏနဒီဇာတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဘာဏီအဂ္ဂိ
 ပဝနေမုသိကာ၊ ကန္တုပဇာတ်မန္တုဇာတ်သေဂ္ဂုဇာတ်ကုဋုဝါဏီဇာတ်
 သည်ထည်းကောင်း၊ လမ္ဗထနော၊ ဂရဟိတဇာတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ကပ
 ထောန၊ ဝေဗ္ဗဝဇေတံနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒသ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

ဂ-ကောသာဝဂ်၊

အန္တောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ အနိက္ကသာပေါ၊ မနှင်ထုတ် အပ်သော
 တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာရှိထသော၊ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော ဒမနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောပရမတ္ထသစ္စာ၌၊ အပေတော၊ ကင်း
 သော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဗန်ရည်စွန်းသော၊
 ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်း တော်ကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံထိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နအရဟတိ၊ မဝတ်ရုံထိုက်၊ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား၊ ဝန္တကသာဝဿ၊ အန်အပ်ပြီးသော တထောင့်
 ငါးရာကိလေသာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏။ ဘိလေသု၊ မဂ်ဖိတ်ဘိလတို့၌၊ သု
 သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာဆောင်ရွက်၍ထားဘိသကဲ့သို့တည်း။ ဒမသစ္စ
 န၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒမနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထ
 သစ္စာနှင့်လည်း၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ
 စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းတော်ကို၊ အရဟတိ၊ ဝတ်ရုံထိုက်၏။ ကာသာ
 ဝဇေတကံ၊ ကာသာဝဇေတံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မာဏဝ၊ လူလင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ မာအကရိ၊ မပြု
 လေလင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တံ၊

သင့်ကိုသာလျှင်၊ တပေ၊ ထောင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ ပေါရာဏာစရိယော၊ ရှေးဆရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အဗြဟံ၊ ဆိုဘူးပေ
 ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ အာစရိယဝစော၊ ဆရာ၏စကားတည်း၊ ၊
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ယာနိ၊ အကြင်အမှုတို့ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ တေ
 သံ၊ ထိုအမှုတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ ရထတ်သည်ရှိသော်၊ တာ
 နိ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ ဝေယကော၊ ဝေယက၌၊
 ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဒိဓံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတေ၊ မိုက်ပျိုးအံ့၊
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ ဟရတေယထာ၊ ဆောင်
 သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကထာဏကာရိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု
 ထေ့ရှိသောသူသည်၊ ကထာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏၊
 ပါပကာရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုထေ့ရှိသောသူသည်လည်း၊ ပါပကံ၊ မကောင်း
 ကျိုးကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏၊ ၊ ဝုဇ္ဇနိယဇာတကံ၊ ဝုဇ္ဇနိယဇာတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

အဗ္ဗ၊ အမိ၊ နမန္တဿ၊ မိမိသို့ညွတ်သောသူအားသာလျှင်၊ နမေ၊ ညွတ်တုံ၊
 ညွတ်ရာ၏၊ ဘဇန္တံ၊ မိမိသို့ဆည်းကပ်သောသူကိုသာလျှင်၊ ဘဇေ၊ ဆည်း
 ကပ်ရာ၏၊ ကိစ္စနုဏ္ဏုဗ္ဗဿ၊ မိမိကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူ၏သာ
 လျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ အနတ္ထကာမဿ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား
 ကိုအလိုမရှိသောသူ၏၊ အတ္ထံ၊ အမှုကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ အသံဘဇန္တံ
 ပိ၊ အတူတကွမဆည်းကပ်သောသူကိုလည်း၊ နသံဘဇေယျ၊ အတူတကွ
 မဆည်းကပ်ရာ၊ စဇန္တံ၊ မိမိကိုစွန့်သောသူကို၊ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏၊ ဝနထံ၊ မိမိ
 ကိုစွန့်သောသူ၌တပ်စွန်းခြင်းကို၊ နကရိယာ၊ မပြုရာ၊ အပေတစိတ္တေန၊ ချစ်
 ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသောသူနှင့်၊ နသံဘဇေယျ၊ မပေါင်းဘော်ရာ၊ ဒိဇော၊
 ငှက်သည်၊ နမံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဝိတံပလန္တိ၊ အသီးကုန်လေပြီဟု၊ ဥတုာ၊ သိ၍၊
 အညံ၊ တပါးသောသစ်ပင်ကို၊ သမေက္ခတိယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊
 ထိုအတူအညံ၊ တပါးသောအရပ်ကို၊ သမေက္ခေယျ၊ ရှာရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ လောကော၊ လူတို့နေရာအရပ်သည်၊ မဟာ၊ ကျယ်၏၊ ၊ ပုဗ္ဗဘတ္တဇာတ
 ကံ၊ ပုဗ္ဗဘတ္တဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဝါနရိန္ဒ၊ အိုမျောက်မင်း၊ တဝ၊ သင်မျောက်မင်း၏၊ သစ္စံ၊ အမှန်ကိုဆိုခြင်း
 ဝစိသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာ လည်းကောင်း၊ ဝိတိ၊ လုံ့လလည်း
 ကောင်း၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ယဿ၊ အ

ကြင်သူအား၊ ဧတေတုရောဓ္မော၊ ထိုထေးပါးကုန်သော တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်ခြားအံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အတိဝတ္တတိယထာ၊ လွန်၍ဖြစ် နိုင်၏သို့သော၊ ထိုထေးပါးသော တရားရှိသော သူသည်၊ ခိဋ္ဌံ၊ ရန်သူကို၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍ဖြစ်နိုင်၏၊ ပရမဘဒ္ဒက၊ အလွန်ကောင်းခြင်းရှိသော မိကျောင်းမင်း၊ ယဿစ၊ အကြင်သူအားကား၊ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်လည်း ကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာ သည်လည်းကောင်း၊ ဓိတိ၊ လုံ့လသည်လည်း ကောင်း၊ စာဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ ထေး ပါးကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မော၊ ထိုသဘောတရား တို့သည်၊ နုပိစ္ဆန္တိ၊ မရှိကုန်သော၊ ထိုသူသည်၊ ခိဋ္ဌံ၊ ရန်သူကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ကုန္တိယဇာတကံ၊ ကုန္တိယဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဒေဝမင်းမြတ်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ ဌံ၊ ဝါဝဇ္ဇော၊ လုံ့လပြုတတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အပရာဝော၊ အိမ်ရာပြစ်မှား သောအပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်ရာပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ကိန္တိ၊ အသို့ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ မညထိ၊ အောက်မှ တော်မူသနည်း၊ ဘော၊ အမဂ္ဂ၊ အိုအမတ်၊ အမှတ်မိ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ဧသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသော၊ အိမ်ရာပြစ်မှား တတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သဘောရှိသောယောကျ်ား သည်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပိစ္ဆတိ၊ ရှိ၏၊ အင်္ဂသမ္ပန္နော၊ ကျေးဇူးအင်နှင့် ပြည့်စုံသောယောကျ်ားကို၊ ဗုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ခန္တိ၊ သည်း ခံခြင်းကိုသာ၊ အမှတ်၊ ငါတို့သည်၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ခန္တိဝဏ္ဏဇာ တကံ၊ ခန္တိဝဏ္ဏဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကာထေ၊ ကာထ၌သာ၊ နိက္ခမနာ၊ ထွက်ခြင်းလုံ့လ ပြုခြင်းသည်၊ သာဓုကောင်း၏၊ အကာထေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ နိက္ခမော၊ ထွက်ခြင်းလုံ့လပြုခြင်းသည်၊ နုသာဓု၊ မကောင်း၊ ကောပိ၊ တရံတယောက် သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အကာထေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတခုသော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နုဇောတေတိ၊ မထွန်း ပစေနိုင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကကမ္မိ၊ တယောက်တည်းသောသူ ကိုထည်း၊ ဗဟုဇနော၊ များစွာသော ရန်သူသည်၊ အကာထေ၊ အခါမ ဟုတ်သည်၌၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ထတ်သည်ရှိသော်၊ ပရိဝါရေတ္ထော၊ ခြံရံ၍၊

မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊
 ကိမိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဂေဝိသေနာ၊ ကျီးအပေါင်းတို့သည်၊ ကောသိယံ
 ခင်ပုဂံ၊ တုဇ္ဈေတိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တိန္ဒု၊ ထိုးကုန်သိသကဲ့သို့
 တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောသိယော၊ အခါဟုတ်သည်၌ သာ
 ထွက်သောခင်ပုဂံလိမ္မာသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာန္တု၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ တို့အတူ၊ ဝိမိဝိဝေနည၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်ထားအပ်
 သောထုံးပဝေဏီအစီအစဉ်ကိုသိထသော၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့
 ၏၊ ဝိဝရာနုဂု၊ ထပ်ဟင်းခြင်းကိုသိထသော၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ သဗ္ဗာ
 မိက္ခေ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့ကို၊ ဝသိကတွာ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်သည်ကို
 ပြု၍၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောသိယ
 ဇာတကံ၊ ကောသိယဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘောနာဂ၊ အိုဆင်ပြောင်း၊ သူရော၊ ရဲရင့်သောသင်သည်၊ ဝိက္ကန္တနု၊
 ကြီးသောဆုံ့ထွက်ထသော၊ မဟာဝိနာ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါစွမ်းနိုင် ထသော၊ သူ
 ရေနု၊ ရဲရင့်သောငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ၊ သင်္ဂဗ္ဗ၊ ဆိုင်မိကြ၍၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အ
 ဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အသင်္ဂါ၊ မေတွာ၊ စစ်မထိုးဘဲ၊ ဂစ္ဆယိ၊ သွားဘိသ
 နည်း၊ ကေပဟာရောမိ၊ တကြိမ်သောထိုးခြင်းကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗောနု၊ ပေး
 အပ်သည်မဟုတ်တော့၊ နာဂ၊ ဆင်ပြောင်း၊ ဖေ၊ ထာထည့်ဦး၊ နိဝတ္တသျ၊
 ပြန်ခဲ့ဦး၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပထာယထိကိံ၊ ပြေးသလော၊
 မမစ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ တုယုဂ္ဂ၊ သင်၏လည်းကောင်း၊ ဝိက္ကမံ၊ ဆုံ့ထကို၊
 အင်္ဂမာဂမ၊ အင်္ဂတိုင်းသားမဂတိုင်းသားတို့သည်၊ ဗဿန္တု၊ မြင်စေကုန်
 သတည်း၊ ဂုထပါဏ၊ မစင်မိုးတံ၊ သင့်ကို၊ ပါဒါပါဒေဟိ၊ ရွှေတို့ဖြင့်၊
 နဝမိဿာမိ၊ ငါမသတ်အံ၊ ဒန္တေဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ နဝမိဿာမိ၊ ငါမ
 သတ်အံ၊ သောဏ္ဍိယာ၊ နှာမောင်းဖြင့်၊ နဝမိဿာမိ၊ ငါမသတ်အံ၊ မိဋ္ဌေန၊
 မစင်ဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝမိဿာမိ၊ သတ်လိုက်အံ၊ ပုဟိ၊ မစင်မိုး
 သည်၊ ပုဟိနာ၊ မစင်ဖြင့်၊ ဘညတု၊ သေစေသတည်း၊ ဂုထပါဏဇာတကံ
 ဂုထပါဏဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ တယောဂီရိ၊ တုန်ထွစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် တောင်သဘွယ်ဖြစ်ကုန်သောမြို့သုံးထုံးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဉ္စာလား၊ ဥက္ကရပဉ္စာထတိုင်း လည်းကောင်း၊ ကုရယော၊ ကုရုတိုင်းလည်း
 ကောင်း၊ ကေကကေစ၊ ကေကကတိုင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိ၊ အန္တရဉ္စ၊ တိုင်းသုံးတိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏၊ ဗြာဟ္မ

ထာပုတ္တော၊ တတုတ္တရိပိ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်တက် အလွန်ဖြစ်သော သုံးပြည်တောင်ကိုလည်း၊ ကာမယာမိ၊ လိုချင်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ ကာမနိတံ၊ ဝတ္ထုကာမကိထေသာကာမတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သစေသက္ကောထိ၊ အကယ်၍ကုစားနိုင်အံ့၊ တိကိစ္ဆ၊ ကုထော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကဏ္ဍာဟိ၊ မည်းသောအဆင်းရှိကုန်သော ခြွေတို့သည်။ ဒဋ္ဌဿ၊ ခဲအပ်သောသူအား၊ တိကိစ္ဆ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အမနုဿ၊ ဝိဋ္ဌဿ၊ ဘီလူးဘမ်းစားသောသူအား၊ တိကိစ္ဆ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့သောသူသည်။ ကာမနိတဿ၊ ကာမနှိပ်စက်သောသူအား၊ တိကိစ္ဆ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်၊ ကိံ၊ ကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဩက္ကန္တသုက္ကဿ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလွန်၍အကုသိုလ်တရားထိုက်ဝင်သောသူအား၊ မန္တောသဝေဒိတိ၊ မန္တရားဆေးဝါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကာတိကိစ္ဆ၊ အဘယ်မှာကုစားနိုင်တုံအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေ၊ အချို့သောသူသည်။ ကာမနိတဿ၊ ကာမသည်နှိပ်စက်အပ်သောသူအား၊ တိကိစ္ဆ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်၊ ကာမနိတဇာတကံ၊ ကာမနိတဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောဇ္ဇော၊ အချင်းတို့၊ ဂဇဂ္ဂမေဗေဟိ၊ ကြီးကြားသံကဲ့သို့သောဆင်တို့၏ဟိတံကိုဟိကုန်သောအမုန်းယစ်ကုန်သောမြတ်ကုန်သော ဆင်တည်းဟူသော ခိဗ်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဟယဂ္ဂမာထိတိ၊ မြတ်ကုန်သော သိန္ဓောအမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သောမြင်းကိုစီးကုန်သောသူရဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓနုဂ္ဂဟာဝဂ္ဂ ဒဋ္ဌပ္ပဟာရိတိ၊ ထိုမှဤမှထွက်လည်၍ မြင်းစွာပစ်တတ်ကုန်သောလွယ်အပ်သော သန်လျက် ကိုင်စွဲအပ်သော ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောအရိုးတတ်သော လေးရှိကုန်ထသော၊ သရာထိဝသေဟိ၊ တခဲနက်သောခိဗ်းကိုရွာစေဘိသကဲ့သို့ မြားခိဗ်းကိုရွာစေတတ်ကုန်ထသော၊ ရထဒ္ဓိဇာတေတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောလျှင်းတံဖိုးအဟုန်ရှိကုန်သော သရဒ္ဓရာရေတို့ကဲ့သို့သော ရထားစီးသူရဲအပေါင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တက္ကသီလသမန္တတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၏ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံကြကုန်သည့်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဇ္ဇော၊ အချင်းတို့၊ ကုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အဘိဓာဝထစ၊ ရှေးရှုလည်းပြေးကြကုန်သော၊ ဥပဓာ

ဝထစ၊ချဉ်းလည်းချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့၊ ခန္တိတိ၊ဆင်မြတ်ဆင်ကောင်း
 တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ ဝိဝိဓဝိနိတော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အသံရှိ
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဘဝထ၊ဖြစ်ကုန်လော့၊အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ တုရုလော့၊သည်း
 စွာသော၊စော့သောယထာ၊ရိပ်းကြီးသံကဲ့သို့၊ဝတ္တတု၊ဖြစ်စေလော့၊ဂဇ္ဇ
 တော၊ကြီးထသော၊ဇေဓရဿ၊ရိုးတိမ်၏၊ရခတော၊အဝမှ၊နိဂ္ဂတာ၊ ထွက်
 ကုန်သော၊ဝိဇ္ဇ၊လတာ၊ ယျပ်စပ်ခွယ်တို့သည်၊ စရန္တိ၊ယထာ၊ပြေးသွားကုန်
 ဘိသကဲ့သို့၊ဝေံ၊ဤအတု၊ဝိပရန္တာ၊ပြေးသွားကုန်လျက်၊ နဂရံ၊တက္ကသိုလ်
 ပြည်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ဝန်းရံကုန်၍၊ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ဆင်းကြ
 ကုန်လော့၊ ပယာယိတဇာတကံ၊ပယာယိတဇာတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ရထေသု၊ရထားတို့၌၊မောရန္တဒေ၊ဒေါင်းထောင်တို့ကို၊ဠပေတွာ၊စိုက်
 ထား၍၊ဇေမေဝ၊ ထောင်အပ်သောထံခွန်သည်ပင်လျှင်၊ အပရိပ္ပိတံ၊မနှိုင်း
 ယှဉ်နိုင်များ၏၊ အနန္တပါရံ၊ဆင်းကား၍၊မုခြင်းကား၍၊မုဟုရေတွက်ခြင်း
 ၏အပိုင်းအခြားကိုလွန်သည်ဖြစ်၍အဆုံးမရှိသောကမ်း၏၊ ဝေင်္ဂေတိ၊ဇာချီးတို့
 သည်၊သာဂရံ၊သရဒ္ဓရာကို၊ဒုပ္ပသာဘိဇ္ဇာ၊ထွင်းရိုးခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့
 သို့၊မေ၊ငါ၏၊အယံဗလကာယော၊ဤဗိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ ဒုပ္ပသဟော၊ဆန်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောရန်သူတို့သည် နှိပ်စက်ထွင်းရိုးခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊
 အနိယေန၊လေသည်၊ဝိရိံ၊ဟောင်ကို၊ဒုပ္ပသဟောဇ္ဇဝစ၊တုန်ထုပ်စိဉ်သော
 ငှါမစွမ်းနိုင်ဘိသကဲ့သို့လည်း၊ မေ၊ငါ၏၊ အယံဗလကာယော၊ဤဗိုလ်ပါ
 အပေါင်းကို၊ ဒုပ္ပသဟော၊ တပါးသောဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်တုန်ထုပ်စိဉ်
 သောငှါမစွမ်းနိုင်၊အယံ၊ဤသို့ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသောငါ့ကို၊ အဇ္ဈ၊
 ယခု၊တာဒိယေန၊ထိုသို့သဘောရှိသောဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်၊ ဒုပ္ပသဟော၊
 ထွင်းရိုးခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဟရေဗာယ၊ ဟယ်ဇိုက်၊ ထွံ၊သင်သည်၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗာထိယံ၊ ရိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာဝိလပထိ၊ မမြည်း
 တမ်းလင့်၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊တဝ၊သင်၏၊ဗလကာယော၊ဗိုလ်
 ပါအပေါင်းသည်၊တာဒိယံတာဒိယော၊တို့သို့သင်ကြံသောအတိုင်းသဘော
 ရှိသည်၊နဟိဿ၊မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ထွံ၊သင်ကို၊ ဧကဝထံ၊စင်စစ်၊
 ဝိဒုဟ္မသေ၊ရာဂဒေါသအစရှိသောအပူသည်ထောင်အပ်၏၊ ထွံ၊သင်သည်၊
 နိသေဝကံ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောနှိပ်စက်ထွင်းရိုး၍တားမြစ်တတ်သော
 သူကို၊နဟိဿဘသေ၊မရသည်သာလျှင်တည်း၊ အာသဇ္ဇထိ၊ ချဉ်းခဲ့လော့၊
 ဧကစာရိနံ ဧကစာရိ၊ ထစီးတည်းသာ သွားထေ့ရှိသော၊ ဂဇံဂဇော၊ဆင်

ပြောင်ကြီးသည်၊ နန္ဒ၊ ကြူတောကိုပါဒါ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ပေါထယိဇ္ဇဝ၊ နင်းချိုး
 သလုံ့ချိုး၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်ဗာရာဏသီမင်းသည်၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ ပေါထယိဿတိ၊ နင်းနှိပ်လတ္တံ့၊ ဒုတိယ ပထာယိတဇာ
 တကံ၊ ဒုတိယပထာယိတ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊
 အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ကာသာဝဝဂ္ဂေါ၊ ကာသာဝဝဂ်တည်း၊
 တဿ၊ ကာသာဝဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကား၊ ဝရဝတ္ထဝစော၊ ကသာဝဇာတ်
 စူဠနန္ဒိယဇာတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဒုမဒိတပထံ၊ ဝုဇုသတ္တဇာတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ စတုရောဓမ္မဝရံ၊ ကုန္တိယဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိ
 သုတ္တမဓကေမဂဓာစ၊ ခန္တိဝန္တဇာတ်ကောသိယဇာတ်ဂုထပါဏဇာတ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တယောဂိရိနာမ၊ ကာမနိတဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဂဇဂ္ဂဝရော၊ ပထာယိတဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဇဝရေန၊ ဒုတိယပထာ
 ယိတဇာတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒသ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။

၉-ပါဠိတော်

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ကိတာ၊ ဝယ်၍၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ ပဋိရက္ကာ၊ စွပ်အပ်သော၊ ဥပါ
 ဟနာ၊ မကောင်းသဖြင့်လုပ်အပ်သော၊ ဘိနပ်သည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥဒဗ္ဗဟေ၊ ဆောင်ရာ၏၊ စမ္မာဘိတက္ကာ၊ အပူသည်နှိပ်
 စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထသစ၊ ခြေဘဝါးအပြင်သည်လည်း၊
 ဝိဇ္ဇိတာ၊ ကျင်နာကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ကိတာ၊ ဝယ်၍၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ ပဋိရက္ကာ
 စွပ်အပ်ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့သည်၊ တသေဝပုရိသဿ၊ ထို
 ယောကျ်ား၏သာယျင်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခါဒေရေခါဒန္တိယထာ၊ ခဲကုန်သကဲ့
 တို့၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာယျင်၊ ဒုက္ခုလိနော၊ ယုတ်မာသော အမျိုးရှိသော၊
 ယောအနရိယော၊ အကြင်မသူတော်သည်၊ စမ္မာကာတမ္မာကာ၊ ထိုထိုအ
 တတ်ကိုသင်ပေတတ်သောဆရာမှ၊ ဝိဇ္ဇန္တု၊ အတတ်ကို လည်းကောင်း၊ သု
 တမ္မ၊ အကြားအမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒိယအာဒိယတိ၊ သင်ယူ၏၊ အာ
 ဒိယ၊ သင်ပြီး၍၊ သော၊ ထိုမသူတော်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဆရာအထံ၌၊ သုတေ
 န၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ တမေဝ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကိုသာယျင်၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏၊ သော
 ဒုက္ခုလိနော၊ ထိုအမျိုး ယုတ်သောသူကို၊ ဥပါဟနပမော၊ ခဲတတ်သော
 ဘိနပ်နှင့်တူသော၊ အနရိယော၊ မသူတော်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပါ
 ဟနဇာတကံ၊ ဥပါဟနဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

အဗ္ဗ၊ချစ်သွိုး၊ အယံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထော၊အမှုကို၊ဧကေပိန္နိ
 တောဝ၊တယောက်တည်းသောသင်သည်သာလျှင်ကြံအပ်သည်၊ဘဝိဿ
 တိ၊ဖြစ်ထွက်၊ဗာဏော၊ရိက်သောငှာကုန်းသည်၊အပရိတာယကော၊အကြီး
 အကဲမဟုတ်၊ဟိ၊သင့်စွာဘေးတံ၊ရှင်မ၊ ဝါမေန၊ကွထသော၊ခုခွေန၊ငှာကုန်း
 နှင့်၊ သင်္ဂန္တု၊ပေါင်းဘော်အံ့သောငှာ၊တွံ၊သင်သည်၊နအရဟထိ၊မထိုက်၊ ။
 အယျ၊အရှင်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကံ၊တခုသော၊ ဥသဘံ၊နွားမင်းဥသ
 ဘကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဂုန္တံ၊နွားတို့၏၊ ဇေဋ္ဌကဿ၊အကြီးဖြစ်သောနွားမင်း၏၊
 ပိဋ္ဌိယံ၊ကျောက်ကုန်း၌၊က ကုဿံ၊ထတို့သည်၊ ဟောတိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ဣမ
 သပိ၊ဤယောကျ်ားအားထည်း၊ တံ၊ထိုထတို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣမိနာ၊ဤ
 ဤယောကျ်ားသည်၊ပုရိသဥပသထေန၊ယောကျ်ားဥသဘသည်၊ဘဝိတဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိဇေံ၊ဤသို့အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ခန္တံ၊ငှာကုန်းကို၊ပုရိသုသဘ
 မညမာနာ၊ ယောကျ်ားဥသဘဟု ထင်မှတ်မိသည်ဖြစ်၍၊ အကာမယိံ၊
 တပ်စွန်းမိ၏၊ သောအယံ၊ထိုငှာကုန်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သိန္ဒတန္တိ၊
 အညှို့ဖြတ်ပြီးသော၊ဝိတာယထာ၊စောင်းကဲ့သို့၊သံကုဋိတော၊ကွေးထွက်၊
 သေတိ၊အိပ်၏၊ ဝိတာဂု ဘဇာတကံ၊ဝိတာဂုထဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဟရေသံသုမာရ၊ဟယ်မိကျောင်း၊တွံ၊သင်သည်၊ကာဓံ၊စင်စစ်၊ယဟိံ
 အကြင်အရပ်သို့၊ ဣစ္ဆသိ၊ပြေးသွားလို၏၊ တေန၊ ထိုအလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 ဂစ္ဆ၊သွားထေ၊အတ္ထိံ၊ဤအရပ်၌၊ မမ၊ငါ၏၊ ဝိကမ္မူ၊ကေန၊ အရွက်မထပ်
 သော၊ဖြားဖြင့်၊ တွံ၊သင်ကို၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ဇူးထေ ပြီးသည်၊ အထိ၊ဖြစ်၏၊ တွံ၊သင်
 သည်၊သော၊သော၊လျှင်ပေါ်သည်၊ဟုဝိစ္စာ၊ဖြစ်၍၊မစ္ဆေ၊ထမင်းစားအံ့သော
 ငှာ၊သာကုန်သောငါးတို့ကို၊အနုဗန္ဓမာနော၊စားအံ့သောငှာလိုက်၏၊ တေနစ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊သုဝါဒိတေန၊ကောင်းစွာတီးမှုတ်ခြင်းရှိသော၊ စာတ္ထေ
 န၊ထမင်းသည်ထည်း၊တွံ၊သင်ကို၊ဟတော၊သတ်အပ်သည်၊အထိ၊ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မစ္ဆာနုဂေါ၊ငါးသို့အစဉ်လိုက်သော၊ သောသံသုမာ
 ရော၊ထိုမိကျောင်းသည်၊ ဟညတိ၊ဣဝ၊ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ဇေံ
 တထာ၊ထိုအတု၊သောကာမိသံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးသို့၊ ဩပတန္တော၊ကျ
 သော၊ပိဋ္ဌဝသ္မာနုဝတ္ထိ၊ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်စိတ်၏အလိုသို့အစဉ်
 လိုက်သော၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဥာတိသံဃာနံ၊ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့၏၊
 မဇ္ဈေ၊အထယ်၌၊ဝိဟညတိ၊ပင်ပန်းရ၏၊ ဝိကမ္မူ၊ကဇာတကံ၊ဝိကမ္မူက
 ဇာတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တွမေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ မမ
 ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤချွန်ချမ်းသာကို၊ အကရ၊ ပြုပေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တယိ၊
 သင်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ယံယောကာမော၊ အကြင်တစ်စွမ်းခြင်း ကာမသည်၊ ဗျဂ
 မာ၊ ကင်းဝေးပြီ၊ ခရဆိန္နံ၊ ထွဖြင့် ဖြတ်အပ်သော၊ ရေထုကံဇ္ဇာ၊ ဆင်စွယ်ကဲ့
 သို့၊ သောအယံ၊ ထိုသင်၌တစ်စွမ်းခြင်းကာမသည်၊ အပ္ပဒိသန္တိကော၊ တတန်
 စပ်ခြင်း သဘောမရှိပြီ၊ အယံ၊ ငါသည်၊ အသိတာဘုယာ၊ အသိတဘု
 မင်းသွီးမှ၊ ဟာယတိယထာ၊ ယုတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ တထံ၊ ထိုအထံ၊ အတြိစ္ဆာ
 အတြိစ္ဆာဝသော၊ ထိုထိုအာရုံ၌အလိုရှိတတ်သောအဆုံးမရှိသောထုဏှာ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတြိစ္ဆာမာနော၊ ထိုထိုအာရုံ၌လိုချင်မက်မော တတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတိလောဘောနစ၊ အလွန်ထော ဘကြီးခြင်းကြောင့် ထည်း
 ကောင်း၊ အတိလောဘမနေနစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မာန်ကို ထည်းဖြစ်စေ တတ်သောအ
 လွန်သောလောဘဖြင့် ယစ်ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထုပ္ပာ၊ အကျိုး
 စီးပွားမှ၊ ဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ အသိတာဘုဇာတကံ၊ အသိတာဘုဇာတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဝစ္ဆန္နာ၊ အရှင်ဝစ္ဆန္နာ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရတနာချနစ်ပါး စားဘွယ်ဘော
 ဇံဉ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောအိမ်၌၊ အနုဿုကော၊ လုံ့လမပြုဘဲ၊ ဘုတောစ၊ စား၍
 သော်ထည်းကောင်း၊ ဝိဝိတောစ၊ သောက်၍သော်ထည်းကောင်း၊ သယေယျာ
 သိ၊ နေလာထည့်ထော့၊ သဟိရညာ၊ ရွှေအစရှိသော ရတနာချနစ်ပါးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံထသော၊ သဘောဇနာ၊ စားဘွယ်သောဘောဇံဉ်နှင့်ပြည့်စုံထသော
 စာရာ၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်သာ၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေး
 ကြီး၊ အနိဟမာနသာ၊ အစဉ်မပြတ်ထံထံယာထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း
 အစရှိသော အမှုဖြင့်လုံ့လမပြုသောသူ၏၊ စာရာ၊ အိမ်သည်ကား၊ နုတိဋ္ဌတိ၊
 မတည်နှိုင်း၊ မုသာအဘတတော၊ ထယ်ယာဥ္ဇ္ဈာရွှေငွေ အစရှိသည်တို့၏
 အကျိုးငှါရသားမဆိုသောသူ၏ထည်း၊ စာရာ၊ အိမ်မည်သည်ကား၊ နုတိဋ္ဌ
 တိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဒိန္နာဒတ္ထဿ၊ ဒဏ်ပေးခြင်းကိုမယူထသော၊ ပရေဝံ၊ သူတ
 ပါးတို့အား၊ အနိက္ကုဗ္ဗတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုမပြုသောသူ၏ထည်း၊ စာရာ၊
 အိမ်မည်သည်ကား၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်နှိုင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆိန္နံ၊ အပေါက်ရှိထ
 သော၊ ဒုရသိသတ္တဝံ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သောသဘောရှိထသော၊ စာရံ၊ အိမ်ကို၊ ကော၊
 အဘထံသူသည်၊ ပရိပဇ္ဇတိ၊ အုပ်စိုး၍နေချင်ဘိအံ့နည်း၊ ဝစ္ဆန္နာဇာတကံ၊
 ဝစ္ဆန္နာဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကုရဒသန္တိဘော၊ ကြာမြူအဆင်းနှင့်တူသော ပက္ခိ၊
 အတောင်ရှိထသော၊ အယံဒိဇော၊ ဤဌက်သည်၊ ဂူပသန္တေဟံ၊ ငြိမ်းချမ်း

ကုန်သော၊ ပက္ခေဟိ၊ အတောင့်တို့ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒကောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ မန္တ
 မန္တော၊ ညံ့ညံ့ပျောင်းပျောင်းကဲ့သို့၊ ဈာယတိ၊ ပိုင်ကျက်နေ၏။ တော
 နှော၊ အချင်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အဿ၊ ထိုမျှင်း၏၊ သိထံ၊ သိလကို၊
 နဝိဇာနာထ၊ မထိကြကုန်၊ အနညာယ၊ မထိကုန်ဘဲထွက်၊ ပသံသထ၊ မြီး
 ပွမ်းကြကုန်၏၊ အမှေ၊ ဝါတို့ကို၊ ဒိဇော၊ မျှင်းငှက်သည်၊ နပါလေတိ၊ မစောင့်
 တောန၊ ထိုမစောင့်သောကြောင့်၊ ပက္ခိ၊ မျှင်းသည်၊ နဖန္ဒတိ၊ မတုန်မထွင်နေ
 ၏။ ဗကဇာတကံ၊ ဗကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား၊ ဣဇေယာကေ၊ ဤထောကန္တ
 ကေရွှေ၊ အချိုကုန်သော၊ ပုဂ္ဂုဏ္ဍိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒိဗ္ဗမက္ခေနေဝ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်သာ
 ဟျင်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ နိဗ္ဗာတိ၊ ငြိမ်းချမ်း၏၊ ဝိတ္တဉ္ဇာပိ
 ဂိတ်သည်လည်း၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ကောနု
 ခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဥပ္ပထံဝါ၊ ကြာသည်လည်းကောင်း။
 သေသံ၊ ကြာမြဲကြွင်းသော၊ ဇေယဇပုဗ္ဗံဝါ၊ ရေ၌ဖြစ်သော ပန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်ထတ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကို
 လည်းကောင်း၊ ပထဝဉ္စ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမာနိန္ဒေကာရဏာနိ၊ ဤ
 နှစ်ခုသောအကြောင်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ဇာယတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 ဝေံထထာ၊ တို့အတူ၊ တံပေဓံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်ထတ်သည်
 ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်၊ သန္နိဝါသေနဝါ၊ အတူတကွနေတူး
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နဟိကေနဝါ၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဘဝ၌အစီးအပွားကို
 သောင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိကာရဏေဟိ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ သာကေတဇာတကံ၊
 သာကေတဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာတ၊ ဘခင်း၊ ဣဟံ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ယေန၊ အကြင်များစွာသောအကျိုး
 ကိုမှီသောတရသောပုန်ဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
 သာဓေယမသေ၊ ပြီးစေကုန်အံ့၊ အနေကတ္ထပဒသိတံ၊ များစွာသော အကျိုး
 အကြောင်းကို ဖြတ်တတ်သော ပုန်ကိုမှီထသော၊ ကိဗ္ဗိသင်္ဂါဟိကံ၊ အလုံးစုံ
 အနည်းအများဖြစ်သောအကျိုးကိုသဖြိုဟ်ထသော၊ ဧကံပဒံ၊ တရသောပုန်
 ကို၊ ဖြိုဟ်၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဒက္ခေယေကပဒံ၊
 ထာတကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်နှင့်
 ယဉ်သောတရသောပုန်ရှိထသော၊ အနေကတ္ထပဒသိတံ၊ များစွာသောအ
 ကျိုးအကြောင်းကို ဖြတ်တတ်သော ပုန်ကိုမှီထသော၊ တံ၊ ထိုထိုလသည်။

သိလေန၊ သိသန္ဓေ၊ သံယုတ္တံ၊ ဟဉ္ဇထတ်သော်၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်၊ ဥပပါဒိတံ၊ ပြည့်စုံလတ်သည်ရှိသော်၊ မိတ္တေ၊ အစေ့ခင်ပွန်းတို့ကို၊ သုခါ ပေတုံစ၊ ချမ်းသာစိတ်သောဌာလည်းကောင်း၊ အမိတ္တောနံ၊ ရန်သူတို့ကို၊ နက္ခာ ယစ၊ ဆင်းရဲစိတ်သောဌာလည်းကောင်း၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကေပဒဇာ တကံ၊ ကေပဒဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သဒ္ဓဟရိတာမာတာ၊ အစေ့ဘားညှိ၊ ကုမိနာရခံ၊ မြူးဝသို့ပမိဋ္ဌံ၊ ဝင် သော၊ အာသိဝိသံပိ၊ ရေမြေသည်လည်း၊ သန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ မစ္ဆ ကာ၊ ငါးစပေါင်းတို့သည်၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ တေတယာ၊ သင်အဆွေ သည်၊ ယံ၊ အကြင်ခဲခြင်းကို၊ ရုပ္ပတေ၊ နှစ်သက်၏လော၊ ။ သမ္ပ၊ အချင်း ရေမြေယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝိလုပ္ပတော၊ လှယက် သော၊ အသေ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်သည်၊ ဥပကပ္ပတိဣတ္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ကာဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ ဝိလုပ္ပထေဝ၊ လှယက်ပျက်ဆီးသည်သာတည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အညေ၊ တပါးကုန် သောသူတို့သည်၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဣဿရာ၊ အစိုးရ ကုန်သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လှယက်ပျက်ဆီးကုန်၏၊ အထ၊ ထို အခါ၌၊ သောဝိလုပ္ပတော၊ ထိုသူတပါးကို လှယက်ပျက်ဆီး တတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဝိလုပ္ပတိ၊ အစိုးရကုန်သောတပါးကုန်သောသူတို့ကြောင့် ပျက်စီးရ၏။ ။ ဟရိတမတ္ထု၊ ကဇာတကံ၊ ဟရိတမတ္ထု၊ ကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောဇ္ဈါရပါထ၊ အိုတ်ခါးစောင့်၊ ပိင်္ဂိလေန၊ ပိင်္ဂိလမင်းသည်၊ သဗ္ဗော၊ အ လုံးစုံသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဟိံ သိတော၊ ညည်းဆဲအပ်၏၊ တတ္ထိံ၊ ထို ပိင်္ဂိလမင်းသည်၊ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ပစ္စယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ တေ၊ သင် ကား၊ အကဏ္ဍနေက္ကော၊ ကြောင်းသောမျက်စိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အက ဏ္ဍနေက္ကဟုဆိုအပ်သောပိင်္ဂိလမင်းကို၊ ပိယော၊ ချစ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သ ထော၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ ရောဓထိနု၊ ငိုသိသနည်း။ ။ မဟာရာဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အကဏ္ဍနေက္ကော၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အကဏ္ဍနေက္ကဟုဆိုအပ်သော ပိင်္ဂိလမင်းကို၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ နအာထိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုပိင်္ဂိလမင်း သည်၊ ဣတော၊ ဤဘဝ၌၊ ဂတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်ထေသည်ရှိသော်

မဗ္ဗရာဇံ၊ သေမင်းကို၊ ဟိံ သေယျ၊ ညည်းဆဲရာ၏။ သော၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်
 ဟိံ သိတော၊ ညည်းဆဲခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်သို့။
 ပုန၊ တဘာနံ၊ မဗ္ဗရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ အာနေယျ၊ ပို့လာပြန်ရာ၏။ တဿ၊
 ထိုပိင်္ဂလမင်း၏၊ ပစ္စာဂမနာယ၊ တဘာနံပြန်လာခြင်းမှ၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်
 ၏။ ၊ ဒေါဝါရိက၊ တံခါးစောင့်၊ သော၊ ထိုပိင်္ဂလမင်းကို၊ ဝါဟသဟာသေ
 ဟိ၊ ထွန်းအထောင်တိုက်သော ထင်းတို့ဖြင့်၊ ဥဇ္ဈော၊ မီးတိုက်အပ်ပြီ၊ စာဓု
 သတေဟိ၊ ရေးအိုးတရာတို့ဖြင့်၊ သိက္ခော၊ ရေသွန်းအပ်ပြီ၊ သာစတုမိ၊ ထို
 သင်းချိုင်းရာမြေကိုလည်း၊ ပရိက္ခတာ၊ တူးအပ်ပြီ၊ တံ၊ သင်သည်။ မာဘာ
 ဟိ၊ မကြောက်စေ၊ ပိင်္ဂလေ၊ ပိင်္ဂလမင်းသည်၊ နာဂမိဿတိ၊ မထားထွတ် ၊ ၊
 မဟာပိင်္ဂလဇာတကံ၊ မဟာပိင်္ဂလဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ ၊
 နဝမော၊ ကိုးရမြောက်သော၊ ဥပါဟနဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါဟနဝဂ်တည်း၊ ၊ တဿ
 ထိုဥပါဟနဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ၊ ဝရုပါဟနုဗ္ဗေဝိကဏ္ဍကကော၊
 ဥပါဟနဇာတ် ဝိတာဂုဏဇာတ်၊ ဝိကဏ္ဍကဇာတ် သည်လည်းကောင်း၊
 အသိတာဘုယ ပဉ္စမဝစ္ဆန္ဒခေါ၊ အသိတာဘုဇာတ် ဝစ္ဆန္ဒဇာတ် သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒိဗေမဝရုတ္တမကေပဒံ၊ ဗကဇာတ်သာ ကေတုဇာတ်ကေ
 ပဒဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကုမိနာရပိင်္ဂလကေန၊ ဟရိတမဏ္ဍုကာ
 ဇာတ်မဟာပိင်္ဂလဇာတ်နှင့်တကွ၊ ဒသ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ၊

၁၀-သိင်္ဂါလဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသိင်္ဂါလော၊ အကြင်မြေခွေးသည်၊ သဗ္ဗဒါ
 ဌိနံ၊ အလုံးစုံသောအစွယ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါ၏၊ ရာဇော၊ မင်းဖြစ်၍၊ မဟာတိ
 တူမိ၊ ကြီးမြတ်သောစည်းစိမ်ကို၊ ထဒ္ဓေါ၊ ရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိင်္ဂါ
 လော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ မာနထဒ္ဓေါစ၊ အခြံအရံကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာနဖြင့်ခိုင်
 မာသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပရိဝါရေန၊ ရပြီးသော အခြံအရံထက် အလွန်ဖြစ်
 သောအခြံအရံဖြင့်၊ အတ္တိကော၊ အထိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်၊
 ဒါဌိနံ၊ အစွယ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ မဟာ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိဝိ
 ယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ပရိဝါရဝါ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောဟိ၊ ထိုသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုလူအပေါင်း၌၊ မဟာ၊ မြတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သိင်္ဂါလောဝိယ၊

ပါဠိတော်-ရကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

မြေခွေးကဲ့သို့၊ ပမာဒံ၊ မေဗ္ဗေယျာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တံပရိဝါရံ၊ ထိုအခြံအရံကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိနာသံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ဗါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗဒါဗ္ဗိဇာတကံ၊ သဗ္ဗဒါဗ္ဗိဇာတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ယောသုနခေါ၊ အကြင်ခွေးသည်၊ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို၊ နခါဒတိ၊ မစား၊ အယံသုနခေါ၊ ဤခွေးသည်၊ ဗာဏောဝတ၊ မိုက်စွတ်ကား။ ဗန္ဓနာစ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှသည်။ ပရဗ္ဗေယျ၊ လွတ်၍၊ အသိတောစ၊ ဝသည်ဖြစ်၍လည်း၊ စာရံမိမိနေရာအရပ်သို့၊ ဝဇေ၊ ပြေးလေထော၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည် ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို၊ ကထေထ၊ ဆိုကုန်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနုဗ္ဗိံ၊ မိတ်၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ အဓိဗ္ဗိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ အထော၊ ထိုမြို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ကတံကတော၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇနော၊ လူများသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကားလပတ်လုံး။ သုပတု၊ အိပ်စေတည်း။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကားလပတ်လုံး။ နိဝိဒိ၊ သာမိတိ၊ နေဦးအံ့ဟူ၍၊ ကာလဂ္ဂ၊ ကာလကိုလည်း။ ပဋိကင်္ခါမိ၊ ငံ့လင့်၏။ သုနခေတကံ၊ သုနခေတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒေဝရာဇ၊ သိကြားမင်းအဟံ၊ ငါသည်၊ ခုထိလံနာမ၊ ခုထိလမည်သော၊ အန္တေဝါသိကံ၊ တပည့်ကို၊ သတ္တတန္တိံ၊ ညှိချနစ်ချောင်းရှိထသော၊ သုမရရံ၊ သုမရရအမည်ရှိထသော၊ ရမ္မဏေယျံ၊ ရွှေထျှော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝိဏံ၊ စောင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနုနိယာမေန၊ သိသောအမှတ်ဖြင့်၊ အဝါစယံ၊ သင်၏။ သော၊ ထိုခုထိလသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရက်၌၊ ဝွဲသဘင်၏အလယ်သို့၊ အဂ္ဂေတိ၊ ခေါ်၏။ ကောသိယ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သောသိကြားမင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါထော၊ သဗ္ဗအာစရိယ၊ ကောင်းသောဆရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာယိဿာမိ၊ ကတ်အံ့၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပူဇော်အံ့၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ တံ၊ သင်ကို၊ သိသော၊ တပည့်ခုထိလသည်၊ နုဇယိဿတိ၊ မအောင်လတ္တံ့၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သိသံ၊ တပည့်ခုထိလကို၊ ဇေဿာနိ၊ အောင်လတ္တံ့၊ ဂုတ္တိယဇာတကံ၊ ဂုတ္တိယဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ယောပရိဗ္ဗာဇကော၊ အကြင်ပရိဗ္ဗိဇသည်၊ ယံ၊ အကြင်ရေအစရှိသည်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ၊ ထိုရေအစရှိသည်ကို၊ နုဇယိ

တိ၊ဂင်္ဂါဟူ၍အလိုမရှိ၊ ယဉ္ဇ၊အကြင်ရေးအစရှိသည်တို့မှလွတ်သောဝတ္ထု
 ကိုလည်း၊နုပဿတိ၊မမြင်၊တံ၊ထိုရေးအစရှိသည်တို့မှလွတ်သောဝတ္ထု
 ကို၊ ဣန္ဒြိယတိ၊ဂင်္ဂါရှိ၏ဟူ၍အလိုရှိသတတ်၊ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ဤ
 ပရိဗ္ဗိဒ်သည်၊ဝေဂ္ဂပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါကို၊ပရိယေသန္တော၊
 ရှာလျက်၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ စရိဿတိမညာမိ၊ သွားရလတ္တံ့ဟု ထင်မိ၏၊
 အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗ္ဗိဒ်သည်၊ ဥဒ္ဓကာဒိဗိနိမုတ္တံ၊ ရေးအစရှိသည်မှ
 လွတ်သော၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါကို၊ ပရိယေသတိယထာ၊ရှာသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊
 ထိုအတူ၊ရူပါဒိဗိနိမုတ္တံ၊ရုပ်အစရှိသည်မှလွတ်သော၊ အတ္တာနံပိ၊ကိုယ်ကို
 လည်း၊ပရိယေသန္တော၊ရှာလျက်၊ သံသာရေး၊သံသရာ၌၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊
 စရိဿတိမညာမိ၊ကြင်လည်ရလတ္တံ့ဟုထင်မိ၏၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊စရေန္တော
 ပိ၊ထည့်ပတ်ကျင်လည်သော်လည်း၊သသော၊ထိုပရိဗ္ဗိဒ်သည်၊ ယံ၊အကြင်
 သို့သဘောရှိသော ဂင်္ဂါအတ္တဘောကို၊ ဣန္ဒြိယတိ၊အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော ဂင်္ဂါအတ္တဘောကို၊ နုဟိလန္တတိ၊ မရလတ္တံ့သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ယံ၊အကြင်သို့သဘောရှိသောရေးအစရှိသောဝတ္ထု၊ရူပါရုံအစရှိ
 သည်ကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊ တေန၊ထိုရေးအစရှိသောဝတ္ထု၊ရူပါရုံအစရှိသည်
 ဖြင့်၊နုတုဿတိ၊မနှစ်သက်၊ဝေဂ္ဂပံ၊ဤသို့သဘောရှိသောဝတ္ထုကို၊ လဗ္ဗေန၊
 ရသဖြင့်၊အတုဿန္တော၊မနှစ်သက်သောသူသည်၊ယံ၊အကြင်စည်းစိမ်ကို၊
 ပတ္တေတိ၊တောင့်တ၏၊ တံ၊စည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ရသဖြင့်၊ဧတောယ၊ထိုစည်း
 စိမ်ဖြင့်၊ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟိဇ္ဇေတိ၊မထေမဲ့မြင်
 အောက်မေ့၏၊ဣန္ဒြိယ၊တဏှာသည်၊ အနန္တဂေါစရာ၊အဆုံးမရှိသောအာရုံရှိ
 သည်၊ဟိယသွာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝိဂ
 တိစ္ဆာနံ၊ တဏှာကင်းပြီးသောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊နမော၊ရှိခိုးခြင်းကို၊ကရောမသေ၊ပြုပါကုန်၏၊ ဝိဂတိစ္ဆာဇာ
 တကံ၊ဝိဂတိစ္ဆာဇာတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အန္တောဝိသိန္နဋ္ဌံ၊ အန္တော၊အကြင်၊ဝိသိန္နဋ္ဌံ၊
 သဟ၊တကွ၊သဗ္ဗာနေဝ၊အထုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘူတာနိ၊သတ္တဝါ
 တို့ကို၊ဗာသတိ၊စား၏၊ ယောစဘူတော၊အကြင်သတ္တဝါသည်ကား၊ ကာ
 လောစသော၊ကာလကိုစား၏၊ သောဘူတော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ဘူတပစ
 နိံပမိ၊သတ္တဝါတို့ကိုကျွက်စေတတ်သောမီးကိုကျွက်စေတတ်၏၊ ဧကော၊
 အဘယ်သတ္တဝါနည်း၊ ဝိဂါသု၊လည်တို့၌၊ ပရိရက္ခာနိ၊ စွပ်အပ်ကုန်
 သော၊ဗြဟ္မာနိ၊ဤကုန်သော၊ လောမဝံသာနိ၊ အမွှေးအသားရှိကုန်သော၊

ဗဟိနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နရထိသာနိ၊ လူတို့၏ဦးခေါင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဦးခေါင်းအများတို့တွင်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရုတ်တရုတ်သော ဦးခေါင်းသည်သာလျှင်၊ ကဏ္ဍဝါ၊ ထိတတ်သောနားရှိ၏၊ မူလပရိယာယ ဇာတကံ၊ မူလပရိယာယဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တာပသ၊ ရှင်ရထေ့အသညတော၊ သီလမရှိသောသူသည်၊ ဟတ္တိဇာ၊ ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း၊ သေတွာစ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း၊ ဝဓိတွာစ၊ သတ်၍လည်းကောင်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒေဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ သုဗ္ဗမာနော၊ စားသော၊ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပါပံပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျံ၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ အသညတော၊ သီလမရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဟတ္တိဇာ၊ သတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ စေဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးလှူစေကာမူ၊ သပ္ပညော၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ သုဗ္ဗမာနောပိ၊ စားသော်လည်းကောင်း၊ ပါပံပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ ဗာဓေဝာဝါဒဇာတကံ၊ ဗာဓေဝာဝါဒဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ပါဒဗ္ဗလီ၊ ပါဒဗ္ဗထိမင်းသားသည်၊ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတိရောစတိ၊ လွန်၍ထွန်းပ၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဩဋ္ဌံ၊ နှုတ်ခမ်းကို၊ ဘဗ္ဗတိ၊ ကိုက်၏၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ ပဿတိန္နု၊ မြင်ယောင်တကား၊ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့အဖို့၊ ဤပါဒဗ္ဗထိမင်းသားသည်၊ ဓမ္မံပါ၊ သင့်သော အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ အဓမ္မံဝါ၊ မသင့်သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထာနတ္ထံဝါ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နဗုဇ္ဈတိ၊ မထိ၊ အဖို့၊ ဤပါဒဗ္ဗထိမင်းသားသည်၊ ဩဋ္ဌ နိဗ္ဗောဂါ၊ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ခြင်းကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ကိဗ္ဗနံ၊ တရုတ်တရုတ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ပါဒဗ္ဗထိဇာတကံ၊ ပါဒဗ္ဗထိဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသင်တို့သည်၊ ကိံသုကော၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ဘူးကြ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပေါက်ပင်၌၊ တေတုမ္ပေ၊ ထိုသင်တို့သည်၊ ကိဗ္ဗပိကိစ္ဆ၊ ထ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားရှိကုန်သနည်း၊ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို၊ နုပရိပုစ္ဆိ၊ မမေးအပ်၊ တေန၊ ထိုသို့မမေးအပ်

သောကြောင့်၊ ဝိစိကိစ္ဆယ၊ ယုံရှားရှိကုန်၏။ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာ
 တရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော မင်းသားညီနောင်တို့သည်၊ ကိံသုကတ္ထိံ၊
 ပေါက်ပင်၌၊ ကင်္ခိန္နိ၊ ယုံရှားကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေသံ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်အိမ်ကုန်သော၊ ဥာဏေဟိ၊ ဝိပဿနာ
 ဥာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဓမ္မာ၊ ဗုဒ္ဓအာယတနအစရှိကုန်သော တရားတို့ကို၊ အဇာနိ
 တာ၊ မသိအပ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မေသု၊ ဗုဒ္ဓအာယတ
 နအစရှိကုန်သော တရားတို့၌၊ ကင်္ခိန္နိ၊ ယုံရှားကုန်၏။ ၊ ကိံသုကောပမ
 ဇာကကံ၊ ကိံသုကောပမဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

သာလက၊ သာလက၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ကုထေ၊ အိမ်၌၊ ကေ
 ဝုတ္တကော၊ တယောက်တည်းသော သားသည်၊ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်၊ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဒုမသ္မာ၊ သရက်ပင်၌၊ ဩရောဟ၊ ဆင်းခဲ့ထော၊ ခါနီဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဗာရကံ၊ အိမ်သို့၊ ဝဇေမသေ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဟေ၊ လာလော၊ ၊ ဘော
 အဟိတုဏ္ဍိက၊ အိုအလမှာဟံသမား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ သုဟဒ
 ယောတိမညသိနန္၊ လိမ္မာသောစိတ်ရှိ၏ဟူ၍ အောက်ဇေသည် မဟုတ်တုံ
 လေဇာတွံ၊ သင်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝေဠု၊ ယဗ္ဗိယာ၊ ဝါးခြမ်းပြားဖြင့်၊ ဟဂ္ဂဟနာယိ၊
 အကြင်ကြောင့်ရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပက္ကမ္ဘဝနေ၊
 သရက်သီးမှည့်သောတော၌၊ ရမာမသေ၊ မြေထျော်ကုန်အံ့၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 ဗာရကံ၊ အိမ်သို့၊ ယထာသုခံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဂဗ္ဘ၊ သွားလေထော၊ ၊
 သဿကဇာတကံ၊ သဿကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

တာတ၊ တာဝင်၊ ဥပသမသံ၊ ယမေ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုထိန်း
 သိမ်းခြင်းသိသကိုထိန်းသိမ်းခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေထျော်သော၊ အယံ၊ အယံ၊
 ဤရသေ့သည်၊ သိသိရဘယေန၊ ရေနှင့်တကွရွာသော မိလ်းသည်ဖြစ်စေ
 အပ်သောချမ်းအေးခြင်းဘေးသည်၊ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သ
 န္ဓိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ ဟန္တ၊ ယခုအယံ၊ ဤရသေ့သည်၊ ဣဝံ၊ အဂါရကံ၊ ဤကျောင်း
 သို့၊ ပဝိသတု၊ ဝင်စေသတည်း၊ ကေဝလံ၊ အလုံးရံသော၊ သိတဉ္စ၊ ချမ်းခြင်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ဒရထဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပိနေတု၊ ဖျောက်
 စေသတည်း၊ ၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဥပသမသံ၊ ယ
 မေ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို စောင့်စည်းခြင်း သိထကိုစောင့်
 စည်းခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေထျော်သော၊ ဣထိ၊ ရသေ့သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အယံ၊
 ဤသတ္တဝါသည်၊ ဒုမဝရသာခဂေါစရော၊ မြတ်သောသစ်ပင်တို့၏အခက်၌

ကျွန်စားတတ်သော၊ ကပိ၊ နေ့ကပ်တည်း၊ သော၊ ထိုမျှောက်သည်၊ ဒုသ
 ကောစ၊ ပျက်သည်၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ရောသကောစာပိ၊ ချွတ်သည်၊ ချွတ်
 ချယ်တတ်၏၊ ဇမ္ဗောစ၊ ယုတ်သည်၊ ယုတ်မာ၏၊ ဣတ္ထိ၊ ဤ၊ ဤကျောင်းသို့
 လည်း၊ သစေဝဇေ၊ အကယ်၍ ဝင်ငြားအံ့၊ စာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ဒုသေယျ၊ ပျက်
 ဆီးရာ၏၊ ကပိဇာတကံ၊ ကပိဇာတသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ သိင်္ဂါ၊ လဝဂ္ဂေါ၊ သိင်္ဂါလဝဂ်တည်း၊
 တဿ၊ ထိုသိင်္ဂါလဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ အထ၊ ထိုဥပါဟနဝဂ်၏
 အခြားမှ၌၊ ရာဇထိင်္ဂါလဝဂ္ဂော၊ သပ္ပဒါဗ္ဗိဇာတသည် လည်းကောင်း၊ သုန
 ခေါ၊ သုနဇာတသည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကောသိယ၊ ဣန္ဒြ
 တိကာသစသော၊ ဂုတ္တိယဇာတဝိကတိန္ဒြ ဇာတမူလပရိယာယဇာတသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒါနဝရော၊ ဗာလောဝါဒဇာတသည်လည်းကောင်း၊ ဩဋ္ဌပိ
 သာရထိနာ၊ ပါဠိထိဇာတကိံ သုကောဗမဇာတသည်လည်းကောင်း၊ ပုန၊
 တဘနံ၊ အဗ္ဗဝနုဗ္ဗ၊ သာသကဇာတသည်လည်းကောင်း၊ သိသိရကပိ၊ ကပိ
 ဇာတသည်လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ဇာတတို့တည်း၊ ဝဂ္ဂုဒါနံ၊ ဝဂ်တို့၏
 ဥဒါနံသည်ကား၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗဝဂ္ဂံ၊ ဧဋ္ဌဝဂ်သည်လည်းကောင်း၊ အပရေန၊ ဧဋ္ဌဝဂ်မှ
 တပါး၊ သန္တဝံ၊ သန္တဝဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏ ဝဂ္ဂါသဒိသောစ၊
 ကဏ္ဍာဏဝဂ်အသဒိသဝဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ရူဟကံ၊ ရူဟကဝဂ်သည်
 လည်းကောင်း၊ နတံ၊ နတံဗိရဏထမ္ဘကာ၊ နတံဧဋ္ဌဝဂ်ဗိရဏထမ္ဘ ဝဂ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ကသာဥပါဟနထိင်္ဂါလဝဂ္ဂေန၊ ကသာဝ
 ဝဂ်ဥပါဟနဝဂ်ထိင်္ဂါလဝဂ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့တည်း၊
 ဒုကနိပါတံ၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ပါဠိတော်ဒုကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

